

Afrikanske ledere taler dunder i FN mod neokolonialisme

21. september 2023 (EIRNS) – En række afrikanske statsoverhoveder gav på denne uges generalforsamling i FN udtryk for en særlig skarp holdning til den igangværende neokolonialistiske politik. I Burundis, Den Centralafrikanske Republiks og Zimbabwes tilfælde var alle tre præsidenter deltagere i det nylige topmøde mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg. Deres kommentarer indikerer den ændrede dynamik i verden, og især de nationer i det såkaldte Globale Syd, som ikke længere tolererer den imperiale politik, der dikteres dem.

Den klareste udtalelse om dette kom fra Burundis præsident, Evariste Ndayishimiye, som diskuterede kolonialismens rædsler og derefter sagde, at dette er fortsat med "neokolonialisme" i dag, i form af indblanding i nationers indre anliggender, uretfærdig betaling for råmaterialer og uretfærdige betingelser fra Bretton Woods' finansielle institutioner (IMF og Verdensbanken). De forskellige former for "udviklingsbistand", sagde han, "synes alle at være gennemsyret af ond tro" og "spredes kun for at sløre dette hykleri, mens de ressourcer, der sættes ind for at håbe på et økonomisk afkast, der kan sikre genopretning, er i tilbagegang."

Ndayishimiye slog sig derefter løs: "Lad os vove at sige det: Den politiske og sikkerhedsmæssige ustabilitet i landene i Syd, især i Afrika, skyldes viljen hos de magter, der ønsker at styre udviklingslandenes interne politik. Især Afrika, som er blevet skueplads for geopolitiske sammenstød mellem stormagter, er stadig mange år bagud med hensyn til økonomisk udvikling. Og det er dette økonomiske underskud, der bliver

årsagen til de interne konflikter, som stadig skubber vores lande ud i ekstrem fattigdom.”

Zimbabwes præsident, Emmerson Dambudzo Mnangagwa, påpegede dette på sin egen måde. Han sagde: “Vi fordømmer på det kraftigste tendenserne i nogle magtfulde lande, som prædiker fred, menneskerettigheder og demokrati, men alligevel hemmeligt finansierer konflikter og forfatningsstridige regeringsskift af hensyn til deres egne snævre interesser.”

Han fortsatte med at fordømme de vestlige landes brug af sanktioner, som Zimbabwe selv er offer for. “Vi fordømmer desuden brugen af ensidige og ulovlige sanktioner som et udenrigspolitisk værktøj, som nogle magtfulde nationer har til rådighed,” sagde han. På trods af sanktionerne fortsatte Mnangagwa med at konstatere, at “Zimbabwes befolkning er blevet herre over deres egen skæbne,” og han fortalte, at hans land er blevet nettoeksportør af hvede i år.

Den Centralafrikanske Republiks præsident, Faustin Archange Touadera, fordømte også visse magtfulde nationers geopolitiske spil. Den forværrede migrationskrise ud af de afrikanske lande “er en af de forfærdelige konsekvenser af udplyndringen af naturressourcerne i lande, der er gjort fattige af slaveri, kolonisering, vestlig imperialisme, terrorisme og interne væbnede konflikter, ofte udløst på baggrund af dominerende hensigter, geopolitiske og geostrategiske spændinger mellem de største verdensmagter... I dag, i Afrika som andre steder, er konflikter, symptomer på geopolitiske og geostrategiske spændinger, som splitter stormagterne, åbne,” sagde han.

Touadera nævnte også FN's 2030-mål for udryddelse af sult, fattigdom og ulighed og spurgte: Hvordan kan dette realiseres, “når visse stater fra højden af deres politiske, økonomiske og militære magt konstant agiterer for tvangsdiplomati eller udnytter internationale finansielle institutioner med det formål at indføre økonomiske, finansielle og kommercielle blokader mod lande, der er gjort fattige af slaveri,

kolonisering og imperialism?”

Er det disse nationer Bidens partnerskab for globale infrastrukturinvesteringer vil hjælpe? De vil sikkert ikke holde vejret.

Burundis præsident fremlægger stor vision i FN

21. september 2023 (EIRNS) – På trods af hans brutale angreb på uretfærdighederne i nutidens neoliberale verdensorden (se separat rapport), fokuserede Burundis præsident, Evariste Ndayishimiye, på hvilken retning, der faktisk skal tages for at forene nationer i en sand ånd af “solidaritet”. Hans kommentarer står også i kontrast til de mange opfordringer fra afrikanske ledere om blot at “lade vores stemme blive hørt”. “Tiden er inde til at genopbygge en fredelig verden, der er gunstig for fremskridt,” sagde han og kom derefter med en indforstået udmelding om afslutningen på en æra. Værdierne tillid og solidaritet, som burde “karakterisere relationerne mellem vores stater”, er blevet svækket, “først knust med kolonisering og ekspansionen af andre egoistiske ideologier... Vi må befri dem,” så disse værdier “genvinder deres oprindelige betydning.”

I stedet for bittert at fordømme kolonialismens dårligdomme sagde Ndayishimiye, at den faktisk var en forspildt mulighed, “fordi den kunne have skabt solidaritet gennem mødet mellem kulturer og knowhow og gennem et gensidigt fordelagtigt partnerskab i stedet for et partnerskab af afhængighed.”

Dette førte til hans næste pointe, at verden i dag må “overskride staternes behov og interesser, som ofte er indbyrdes afvigende og endda svære at forene. International solidaritet skal sikre, at alle lande kan samarbejde på lige fod med hinanden. Den internationale solidaritet, som vi ønsker, søger ikke at ensrette, men snarere at være en bro mellem forskelle og endda uoverensstemmelser, der forbinder hinanden gennem gensidigt respektfulde og fordelagtige relationer.”

Ndayishimiye fortsatte med at sige: "International solidaritet bør naturligvis tilskynde de udviklede lande til at bidrage konkret til den samfundsøkonomiske udviklingsindsats i de mindst udviklede lande." Derefter citerede han et kirundi-ordsprog, "ntawutungira mu boro", som betyder, at "velstand er kun varig, hvis den deles." Han sagde, at dette "minder os om, at investering i din nabos velstand virkelig garanterer sikkerheden og bæredygtigheden af din egen fremgang."

Burundi er et af verdens fattigste lande, hvor kun 11 % af befolkningen har adgang til elektricitet. Ndayishimiye udtrykte en lignende vision, som langt overgår deres nuværende tilstand, da han sagde på Rusland-Afrika-topmødet i juli: "Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt illusion. Tværtimod er det et meget rigt kontinent." Afrikanske stater bør derfor "bidrage til hele menneskehedens udvikling," tilføjede han.

Foto. Martin Heigan CC0

**Se videoerne: Schiller
Instituttets møde i Danmark:
Vi må skabe fred mellem
nationer og
en ny retfærdig økonomisk**

verdensorden!

Lørdag den 7. oktober 2023, Kl. 13 – 17.30

2. del:

Invitation til deling:

Kom til Schiller Instituttets møde:

Vi må skabe fred mellem nationer og

en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Dato: Lørdag den 7. oktober 2023

Tid: Kl. 13 – 17.30

Gratis adgang til live streaming tilgængeligt på denne side.

**Tilmelding til begrænsede pladser i mødeværelset: Michelle: 53
57 00 51; Feride: 25 12 50 33**

Hjemmeside: www.schillerinstitut.dk

Schiller Instituttet afholdt den 8.-9. juli 2023 en international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen "På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!" Der var tre talere fra Danmark. De tre talere, samt Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen, fhv. formand og næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, vil nu holde taler og diskutere i København.

Program:

**På vej mod en retfærdigt ny økonomisk verdens orden efter
BRIKS topmødet i Sydafrika og G20 topmødet i Indien.**

Tom Gillesberg: formand, Schiller Institutttet i Danmark.

De dybere rødder til krigen i Ukraine og hvad der skal til for at skabe fred mellem Ukraine og Rusland.

Jens Jørgen Nielsen: historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine, Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. En leder af Russisk-Dansk Dialog, fhv. lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Forandringer i Indien, og Indiens rolle som en leder af det Globale Syd

Mrutyuanjai Mishra: fra Indien, skriver artikler og debatindlæg om Asien og Indien i bl.a. Politiken og Times of India, antropolog, konsulent og underviser.

Afrika på vej væk fra kolonitiden og et perspektiv for økonomisk udvikling

Andrews Nkansah, Ph.d.: fra Ghana, undergeneralsekretær for den internationale African Diaspora Congress (ADC), ekspert i bl.a. vandressourcer og landbrug.

Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches 50 år kampagne for en retfærdig ny økonomisk verdensorden

Michelle Rasmussen: næstformand, Schiller Institutttet i Danmark.

Verden bevæger sig med hastige skridt i to modsatrettede retninger. På den ene side er der farlige optrapninger i krigen mellem Ukraine/NATO og Rusland, som f.eks. Danmarks beslutning om at sende F-16-fly til Ukraine. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutttets stifter og internationale leder, udtalte ved Schiller Institutttets internationale videokonference den 9. september 2023, at "Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre

til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig”.

(Lige efter starten af krigen, udstedte hun en appel for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at gøre det muligt at standse krigen og tilgodese alle nationer interesse, senere uddybet i ti principper.)

På den anden side vil vi gerne gøre borgerne opmærksomme på de tektoniske forandringer mod en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der foregår i dette historiske øjeblik. “For kun hvis vi anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af menneskehedens nuværende eksistentielle krise”, sagde Helga Zepp-LaRouche.

85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredegamle kolonisystem, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med.

Samtidigt vil vi gerne rekruttere de borgere i det kollektive Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør, en begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år.

Det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden imod et finansoligarki centreret i City of London og Wall Street. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af lande i det Globale

Syd, men også idéen om at bruge “det amerikanske systems” metoder af videnskabelig og teknologisk fremskridt fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, “Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA’s og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til “historiens afslutning”?

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne fredelige revolution? Vi er optimistiske, men det kræver en international bevægelse, som arbejder for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, til fordele for alle nationer.

Kom til vores møde og få en bedre forståelse af, hvordan vi er nåede frem til den nuværende skillevej, og hvad vi skal gøre for at sikre, at vi vælger en vej, som fører til en lys fremtid for alle.

Baggrund:

* Læs talerne af Jens Jørgen Nielsen, Mrutyuanjai Mishra og Andrews Nkansah på Schiller Instituttets konference i Strasbourg her: Nyhedsorientering august 2023: Nyhedsorientering august 2023: Samarbejde med det Globale Syd for fred og udvikling

* Se Schiller Instituttets videokonference den 9. september 2023 her

* Læs Helga Zepp-LaRouches hovedtale

* Læs og skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord:

Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

* Læs: Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Download (PDF, Unknown)

XV BRICS-topmøde Johannesburg II Erklæring BRIKS og Afrika

Ikke korrekturlæst

XV BRICS-topmøde Johannesburg II Erklæring BRICS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inklusiv multilateralisme Sandton, Gauteng, Sydafrika

Onsdag den 23. august 2023

Præambel

1. Vi, lederne af Den Føderative Republik Brasilien, Den Russiske Føderation, Republikken Indien, Folkerepublikken Kina og Republikken Sydafrika mødtes i Sandton, Sydafrika, fra den 22. til den 24. august 2023 til det XV BRICS-topmøde, der blev afholdt under temaet: "BRICS og Afrika:

Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inklusiv multilateralisme".

2. Vi bekræfter vores engagement i BRICS-ånden med gensidig respekt og forståelse, suveræn lighed, solidaritet, demokrati, åbenhed, inklusivitet, styrket samarbejde og konsensus. Mens vi bygger på 15 års BRICS-topmøder, forpligter vi os yderligere til at styrke rammerne for gensidigt fordelagtigt

BRICS-samarbejde under de tre søjler for politisk og sikkerhedsmæssigt, økonomisk og finansielt og kulturelt og mellemfolkeligt samarbejde og til at styrke vores strategiske partnerskab til gavn for vores folk gennem fremme af fred, en mere repræsentativ, mere retfærdig international orden, et genoplivet og reformeret multilateralt system, bæredygtig udvikling og inklusiv vækst. Partnerskab for inklusiv multilateralisme

3. Vi gentager vores forpligtelse til inklusiv multilateralisme og opretholdelse af folkeretten, herunder de formål og principper, der er nedfældet i De Forenede Nationers (FN) charter som dets uundværlige hjørnesteen, og FN's centrale rolle i et internationalt system, hvor suveræne stater samarbejder om at opretholde fred og sikkerhed, fremme bæredygtig udvikling, sikre fremme og beskyttelse af demokrati, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle og fremme samarbejde baseret på en ånd af solidaritet, gensidig respekt, retfærdighed og lighed.

4. Vi udtrykker bekymring over brugen af ensidige tvangsforanstaltninger, som er uforenelige med principperne i FN's charter og har negative virkninger, især i udviklingslandene. Vi gentager vores forpligtelse til at styrke og forbedre den globale styring ved at fremme et mere smidigt, effektivt, repræsentativt, demokratisk og ansvarligt internationalt og multilateralt system.

5. Vi opfordrer til større repræsentation af emerging markets og udviklingslande i internationale organisationer og multilaterale fora, hvor de spiller en vigtig rolle. Vi opfordrer også til at øge rollen og andelen af kvinder fra EMDC'er på forskellige ansvarsniveauer i de internationale organisationer.

6. Vi gentager behovet for, at alle lande samarbejder om at fremme og beskytte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i henhold til principperne om lighed og gensidig respekt. Vi er enige om at fortsætte med at behandle alle menneskerettigheder, herunder retten til udvikling, på en retfærdig og ligeværdig måde, på samme grundlag og med samme vægt. Vi er enige om at styrke samarbejdet om spørgsmål af fælles interesse både inden for BRICS og i multilaterale fora, herunder FN's Generalforsamling og Menneskerettighedsrådet, under hensyntagen til nødvendigheden af at fremme, beskytte og

opfyldte menneskerettighederne på en ikke-selektiv, ikke-politiseret og konstruktiv måde og uden dobbeltmoral. Vi opfordrer til respekt for demokrati og menneskerettigheder. I den forbindelse understreger vi, at de bør implementeres på globalt plan såvel som på nationalt plan. Vi bekræfter vores forpligtelse til at sikre fremme og beskyttelse af demokrati, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle med det formål at opbygge en lysere fælles fremtid for det internationale samfund baseret på gensidigt fordelagtigt samarbejde.

7. Vi støtter en omfattende reform af FN, herunder Sikkerhedsrådet, med henblik på at gøre det mere demokratisk, repræsentativt, effektivt og virkningsfuldt, og for at øge udviklingslandenes repræsentation i Rådet, så det kan reagere hensigtsmæssigt på de fremherskende globale udfordringer og støtte de legitime forhåbninger hos vækst- og udviklingslande fra Afrika, Asien og Latinamerika, herunder Brasilien, Indien og Sydafrika, om at spille en større rolle i internationale anliggender, især i FN, herunder Sikkerhedsrådet.

8. Vi bekræfter vores støtte til det åbne, gennemsigtige, retfærdige, forudsigelige, inkluderende, retfærdige, ikke-diskriminerende og regelbaserede multilaterale handelssystem med Verdenshandelsorganisationen (WTO) i centrum, med særlig og differentieret behandling (S&DT) for udviklingslande, herunder de mindst udviklede lande. Vi understreger vores støtte til at arbejde hen imod positive og meningsfulde resultater af spørgsmålene på den 13. ministerkonference (MC13). Vi forpligter os til at engagere os konstruktivt i at forfølge den nødvendige WTO-reform med henblik på at præsentere konkrete resultater på MC13. Vi opfordrer til genoprettelse af et fuldt og velfungerende tostrengt bindende WTO-tvistbilæggesystem, der er tilgængeligt for alle medlemmer inden 2024, og udvælgelse af nye medlemmer af appelorganet uden yderligere forsinkelse.

9. Vi opfordrer til behovet for at gøre fremskridt i retning af at opnå et retfærdigt og markedsorienteret handelssystem for landbrug, udrydde sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring, fremme bæredygtigt landbrug og fødevarer systemer og implementere modstandsdygtige landbrugs metoder. Vi understreger behovet for at levere på landbrugsreformen i overensstemmelse med mandatet i artikel 20

i landbrugsaftalen, samtidig med at vi anerkender vigtigheden af at respektere mandaterne med hensyn til en permanent løsning på offentlig oplagring (PSH) til fødevarerikkerhedsformål og særlig beskyttelsesmekanisme (SSM) for udviklingslande, herunder LDC'er, i deres respektive forhandlingssammenhænge. BRICS-medlemmerne er også bekymrede over handelsrestriktive foranstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med WTO's regler, herunder ensidige ulovlige foranstaltninger som sanktioner, der påvirker landbrugshandelen.

10. Vi støtter et robust, globalt finansielt sikkerhedsnet med en kvote baseret og tilstrækkeligt finansieret International Valutafond (IMF) i centrum. Vi opfordrer til, at Den Internationale Valutafonds (IMF) 16. generelle gennemgang af kvoterne afsluttes inden den 15. december 2023. Gennemgangen bør genskabe kvoternes primære rolle i IMF. Enhver justering af kvoteandele bør resultere i stigninger i kvoteandelene for nye markeder og udviklingsøkonomier (EMDC'er), samtidig med at de fattigste medlemmers stemme og repræsentation beskyttes. Vi opfordrer til en reform af Bretton Woods-institutionerne, herunder en større rolle til emerging markets og udviklingslande, også i ledende stillinger i Bretton Woods-institutionerne, som afspejler EMDC'ernes rolle i verdensøkonomien.

Fremme af et miljø for fred og udvikling

11. Vi glæder os over den fælles erklæring fra BRIKS' ministre for udenrigsanliggender og internationale relationer, der mødtes den 1. juni 2023, og noterer os det 13. møde mellem BRIKS' nationale sikkerhedsrådgivere og høje repræsentanter for national sikkerhed, der blev afholdt den 25. juli 2023.

12. Vi er bekymrede over de igangværende konflikter i mange dele af verden. Vi understreger vores forpligtelse til fredelig løsning af forskelle og tvister gennem dialog og inklusive konsultationer på en koordineret og samarbejdsvillig måde og støtter alle bestræbelser, der bidrager til en fredelig løsning af kriser.

13. Vi anerkender vigtigheden af øget deltagelse af kvinder i fredsprocesser, herunder i konfliktforebyggelse og -løsning, fredsbevarelse, fredsopbygning, post-konflikt genopbygning og

udvikling samt opretholdelse af fred.

14. Vi understreger vores forpligtelse til multilateralisme og til FN's centrale rolle, som er forudsætninger for at opretholde fred og sikkerhed. Vi opfordrer det internationale samfund til at støtte lande i at arbejde sammen om økonomisk genopretning efter pandemien. Vi understreger vigtigheden af at bidrage til postkonfliktlandenes genopbygning og udvikling og opfordrer det internationale samfund til at hjælpe landene med at nå deres udviklingsmål. Vi understreger nødvendigheden af at afstå fra alle tvangsforanstaltninger, der ikke er baseret på international lov og FN-pagten.

15. Vi gentager behovet for fuld respekt for international humanitær lov i konfliktsituationer og levering af humanitær bistand i overensstemmelse med de grundlæggende principper om menneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed, der er fastlagt i FN's Generalforsamlings resolution 46/182.

16. Vi roser den fortsatte kollektive indsats fra FN, Den Afrikanske Union og subregionale organisationer, herunder især samarbejdet mellem FN's Sikkerhedsråd og Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd, for at tackle regionale udfordringer, herunder opretholdelse af fred og sikkerhed, fremme af fredsopbygning, postkonfliktgenopbygning og udvikling, og opfordrer til fortsat støtte fra det internationale samfund til disse bestræbelser ved hjælp af diplomatiske midler såsom dialog, forhandlinger, konsultationer, mægling og gode kontorer for at løse internationale tvister og konflikter, løse dem på grundlag af gensidig respekt, kompromis og balance mellem legitime interesser. Vi gentager, at princippet om "afrikanske løsninger på afrikanske problemer" fortsat bør tjene som grundlag for konfliktløsning. I denne henseende støtter vi afrikanske fredsbestræbelser på kontinentet ved at styrke de afrikanske staters relevante kapacitet. Vi er bekymrede over den forværrede vold i Sudan. Vi opfordrer til øjeblikkeligt ophør af fjendtlighederne og opfordrer til, at den sudanesiske befolkning får uhindret adgang til humanitær bistand. Vi er fortsat bekymrede over situationen i Sahelregionen, især i Republikken Niger. Vi støtter Libyens suverænitet, uafhængighed, territoriale integritet og nationale enhed. Vi gentager vores støtte til en "libysk ledet og libysk ejet" politisk proces med FN-ledet mægling som den vigtigste kanal. Vi understreger behovet for at opnå en varig

og gensidigt acceptabel politisk løsning på spørgsmålet om Vestsahara i overensstemmelse med relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og i opfyldelse af mandatet for FN's mission for folkeafstemningen i Vestsahara (MINURSO).

17. Vi glæder os over den positive udvikling i Mellemøsten og BRIKS-landenes bestræbelser på at støtte udvikling, sikkerhed og stabilitet i regionen. I denne henseende støtter vi den fælles erklæring fra BRIKS' viceudenrigsministre og særlige udsendinge for Mellemøsten og Nordafrika på deres møde den 26. april 2023. Vi glæder os over genetableringen af diplomatiske forbindelser mellem Kongeriget Saudi-Arabien og Den Islamiske Republik Iran og understreger, at nedtrapning af spændinger og håndtering af forskelle gennem dialog og diplomati er nøglen til fredelig sameksistens i denne strategisk vigtige region i verden. Vi bekræfter vores støtte til Yemens suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet og roser den positive rolle, som alle de involverede parter har spillet ved at skabe en våbenhvile og søge en politisk løsning for at afslutte konflikten. Vi opfordrer alle parter til at engagere sig i inkluderende direkte forhandlinger og til at støtte humanitær bistand, nødhjælp og udviklingsbistand til det yemenitiske folk. Vi støtter alle bestræbelser på at finde en politisk og forhandlet løsning, der respekterer Syriens suverænitet og territoriale integritet, og på at fremme en varig løsning på den syriske krise. Vi glæder os over, at Den Syriske Arabiske Republik er blevet optaget i Den Arabiske Liga. Vi udtrykker vores dybe bekymring over den alvorlige humanitære situation i de besatte palæstinensiske områder på grund af den eskalerende vold under den fortsatte israelske besættelse og udvidelsen af de ulovlige bosættelser. Vi opfordrer det internationale samfund til at støtte direkte forhandlinger baseret på international lov, herunder relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og Generalforsamling og det arabiske fredsinitiativ, med henblik på en tostatsløsning, der fører til oprettelsen af en suveræn, uafhængig og levedygtig stat Palæstina. Vi roser det omfattende arbejde, der udføres af United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA) og opfordrer til større international støtte til UNRWA's aktiviteter for at afhjælpe den humanitære situation for det palæstinensiske folk.

18. Vi udtrykker alvorlig bekymring over den fortsatte

forværring af den sikkerhedsmæssige, humanitære, politiske og økonomiske situation i Haiti. Vi mener, at den nuværende krise kræver en haitiansk-ledet løsning, der omfatter national dialog og konsensusopbygning blandt lokale politiske kræfter, institutioner og samfundet. Vi opfordrer det internationale samfund til at støtte de haitianske bestræbelser på at opløse banderne, forbedre sikkerhedssituationen og skabe grundlaget for en langvarig social og økonomisk udvikling i landet.

19. Vi minder om vores nationale holdninger til konflikten i og omkring Ukraine, som de er kommet til udtryk i de relevante fora, herunder FN's Sikkerhedsråd og FN's Generalforsamling. Vi noterer os med påskønnelse relevante forslag om mægling og gode råd med henblik på en fredelig løsning af konflikten gennem dialog og diplomati, herunder de afrikanske lederes fredsmision og den foreslåede vej til fred.

20. Vi opfordrer til styrkelse af nedrustning og ikke-spredning, herunder konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) våben og toksinvåben og om deres destruktion (BTWC) og konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og om deres destruktion (CWC), i erkendelse af dens rolle i beskyttelsen og bevarelsen af deres integritet og effektivitet for at opretholde global stabilitet og international fred og sikkerhed. Vi understreger behovet for at overholde og styrke BTWC, bl.a. ved at vedtage en juridisk bindende protokol til konventionen, der bl.a. indeholder en effektiv verifikationsmekanisme. Vi bekræfter vores støtte til at sikre den langsigtede bæredygtighed af aktiviteter i det ydre rum og forebyggelse af et våbenkapløb i det ydre rum (PAROS) og af dets bevæbning, herunder gennem forhandlinger om vedtagelse af et relevant juridisk bindende multilateralt instrument. Vi anerkender værdien af det opdaterede udkast til en traktat om forebyggelse af placering af våben i det ydre rum, truslen om eller brugen af magt mod objekter i det ydre rum (PPWT), som blev fremlagt på nedrustningskonferencen i 2014. Vi understreger, at praktiske og ikke-bindende forpligtelser, såsom gennemsigtighed og tillidsskabende foranstaltninger (TCBMs), også kan bidrage til PAROS.

21. Vi gentager behovet for at løse det iranske atomspørgsmål med fredelige og diplomatiske midler i overensstemmelse med

folkeretten og understreger vigtigheden af at bevare JCPOA og UNSCR 2231 for international ikke-spredning såvel som bredere fred og stabilitet og håber på, at relevante parter vil genoprette den fulde og effektive implementering af JCPOA på et tidligt tidspunkt.

22. Vi udtrykker stærk fordømmelse af terrorisme i alle dens former og manifestationer, når som helst, hvor som helst og af hvem som helst. Vi anerkender den trussel, der udgår fra terrorisme, ekstremisme, der fremmer terrorisme og radikalisering. Vi er forpligtet til at bekæmpe terrorisme i alle dens former og manifestationer, herunder terroristers grænseoverskridende bevægelser og netværk, der finansierer terrorisme, og sikre tilflugtssteder. Vi gentager, at terrorisme ikke bør forbindes med nogen religion, nationalitet, civilisation eller etnisk gruppe. Vi bekræfter vores urokkelige forpligtelse til at bidrage yderligere til den globale indsats for at forebygge og imødegå truslen fra terrorisme på grundlag af respekt for folkeretten, især FN's charter, og menneskerettighederne, idet vi understreger, at staterne har det primære ansvar for at bekæmpe terrorisme, og at FN fortsat skal spille en central og koordinerende rolle på dette område. Vi understreger også behovet for en omfattende og afbalanceret tilgang fra hele det internationale samfund for effektivt at bremse terroraktiviteterne, som udgør en alvorlig trussel, også i det nuværende pandemiske miljø. Vi afviser dobbeltmoral i bekæmpelsen af terrorisme og ekstremisme, der kan føre til terrorisme. Vi opfordrer til en hurtig færdiggørelse og vedtagelse af den omfattende konvention om international terrorisme inden for FN's rammer og til at indlede multilaterale forhandlinger om en international konvention til bekæmpelse af kemiske og biologiske terrorhandlinger på nedrustningskonferencen. Vi hilser aktiviteterne i BRICS Counter-Terrorism Working Group og dens fem undergrupper velkommen, baseret på BRICS Counter-Terrorism Strategy og BRICS Counter-Terrorism Action Plan. Vi ser frem til yderligere at uddybe samarbejdet om terrorbekæmpelse.

23. Mens vi understreger informations- og kommunikationsteknologiens (IKT) formidable potentiale for vækst og udvikling, anerkender vi de eksisterende og nye muligheder, de giver for kriminelle aktiviteter og trusler, og

udtrykker bekymring over det stigende niveau og kompleksitet af kriminelt misbrug af IKT. Vi glæder os over den igangværende indsats i ad hoc-komiteen for at udarbejde en omfattende international konvention om bekæmpelse af brugen af IKT til kriminelle formål og bekræfter vores forpligtelse til at samarbejde om gennemførelsen af det mandat, der blev vedtaget i FN's Generalforsamlings resolution 75/282 i tide.

24. Vi bekræfter vores forpligtelse til at fremme et åbent, sikkert, stabilt, tilgængeligt og fredeligt IKT-miljø og understreger vigtigheden af at styrke den fælles forståelse og intensivere samarbejdet om brugen af IKT og internettet. Vi støtter FN's ledende rolle i at fremme en konstruktiv dialog om at sikre IKT-sikkerhed, herunder inden for FN's åbne arbejdsgruppe om sikkerhed for og i brugen af IKT 2021-2025, og udvikle en universel juridisk ramme på dette område. Vi opfordrer til en omfattende, afbalanceret og objektiv tilgang til udviklingen og sikkerheden af IKT-produkter og -systemer. Vi understreger vigtigheden af at etablere juridiske rammer for samarbejde mellem BRIKS-landene om at sikre sikkerhed i brugen af IKT. Vi anerkender også behovet for at fremme det praktiske intra-BRICS-samarbejde gennem implementering af BRICS-køreplanen for praktisk samarbejde om at sikre sikkerhed i brugen af IKT og aktiviteterne i BRICS-arbejdsgruppen om sikkerhed i brugen af IKT.

25. Vi bekræfter vores forpligtelse til at styrke det internationale samarbejde og vores samarbejde mod korruption og fortsætter med at implementere de relevante internationale aftaler i denne henseende, især FN's konvention mod korruption. Med viden om, at korruptionens svøbe ikke kender nogen geografiske grænser og ikke respekterer noget samfund eller humanitær sag, har vi i fællesskab skabt et stærkt fundament for at bekæmpe korruption gennem kapacitetsopbygning, herunder gennemførelse af træningsprogrammer og deling af nuværende bedste praksis, der anvendes i hvert af vores lande. Vi vil fortsætte med at styrke denne indsats og øge vores viden om de nye muligheder. Vi vil styrke det internationale samarbejde gennem fælles netværk for informationsudveksling og gensidig juridisk bistand for at bekæmpe ulovlige finansielle strømme, modvirke sikre havne og støtte efterforskning, retsforfølgelse og inddrivelse af stjålne aktiver, der er underlagt nationale

love og regler i BRIKS-landene.

Partnerskab for gensidigt accelereret vækst

26. Vi bemærker, at en ubalanceret genopretning efter pandemiens chok og vanskeligheder forværrer uligheden over hele verden. Det globale vækstmomentum er svækket, og de økonomiske udsigter er faldet på grund af handelsfragmentering, langvarig høj inflation, strammere globale finansielle forhold, især stigningen i rentesatserne i avancerede økonomier, geopolitiske spændinger og øget gældssårbarhed.

27. Vi opfordrer multilaterale finansielle institutioner og internationale organisationer til at spille en konstruktiv rolle i opbygningen af global konsensus om økonomiske politikker og forebyggelse af systemiske risici for økonomiske forstyrrelser og finansiell fragmentering. Vi opfordrer de multilaterale udviklingsbanker (MDB'er) til at fortsætte med at implementere anbefalingerne fra G20's Independent Review Report on MDB's Capital Adequacy Frameworks, som bør være frivillige inden for MDB'ernes ledelsesrammer, for at øge deres udlånskapacitet og samtidig sikre MDB'ernes langsigtede finansielle stabilitet, robuste kreditorvurdering og status som foretrukne kreditorer.

28. Vi mener, at multilateralt samarbejde er afgørende for at begrænse de risici, der skyldes geopolitisk og geoøkonomisk fragmentering, og intensivere indsatsen på områder af fælles interesse, herunder, men ikke begrænset til, handel, reduktion af fattigdom og sult, bæredygtig udvikling, herunder adgang til energi, vand og fødevarer, brændstof, gødning, samt afbødning af og tilpasning til konsekvenserne af klimaændringer, uddannelse, sundhed samt forebyggelse, beredskab og reaktion på pandemier.

29. Vi bemærker, at høje gælds niveauer i nogle lande reducerer det finanspolitiske råderum, der er nødvendigt for at håndtere igangværende udviklingsudfordringer, der forværres af afsmittende effekter fra eksterne chok, især fra kraftige monetære stramninger i avancerede økonomier. Stigende renter og strammere finansieringsvilkår forværrer gældssårbarheden i mange lande. Vi mener, at det er nødvendigt at håndtere den internationale gældsdagsorden korrekt for at støtte økonomisk genopretning og bæredygtig udvikling, samtidig med at der tages hensyn til de enkelte landes love og interne procedurer.

Et af instrumenterne, blandt andre, til kollektivt at håndtere gældssårbarheder er gennem forudsigelig, velordnet, rettidig og koordineret implementering af G20's fælles ramme for gældsbehandling, med deltagelse af officielle bilaterale kreditorer, private kreditorer og multilaterale udviklingsbanker i overensstemmelse med princippet om fælles handling og retfærdig byrdefordeling.

30. Vi bekræfter vigtigheden af, at G20 fortsætter med at spille rollen som det førende multilaterale forum inden for internationalt økonomisk og finansielt samarbejde, der omfatter både udviklede og nye markeder og udviklingslande, hvor store økonomier i fællesskab søger løsninger på globale udfordringer. Vi ser frem til en vellykket afholdelse af det 18. G20-topmøde i New Delhi under det indiske G20-formandskab. Vi noterer os mulighederne for at opbygge et vedvarende momentum for forandring ved, at Indien, Brasilien og Sydafrika har formandskabet for G20 fra 2023 til 2025, og vi udtrykker støtte til kontinuitet og samarbejde i deres G20-formandskaber og ønsker dem al mulig succes i deres bestræbelser. Derfor er vi forpligtet til en afbalanceret tilgang ved fortsat at forstærke og yderligere integrere det globale Syds stemme i G20-dagsordenen som under det indiske formandskab i 2023 og de brasilianske og sydafrikanske formandskaber i 2024 og 2025.

31. Vi anerkender den vigtige rolle, som BRIKS-landene spiller, når de arbejder sammen om at håndtere risici og udfordringer for verdensøkonomien for at opnå global genopretning og bæredygtig udvikling. Vi bekræfter vores forpligtelse til at forbedre koordineringen af makroøkonomiske politikker, uddybe det økonomiske samarbejde og arbejde for at realisere et stærkt, bæredygtigt, afbalanceret og inkluderende økonomisk opsving. Vi understreger vigtigheden af fortsat implementering af strategien for BRICS' økonomiske partnerskab 2025 i alle relevante ministerielle spor og arbejdsgrupper. Vi vil søge at identificere løsninger til at fremskynde implementeringen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

32. I erkendelse af, at BRIKS-landene producerer en tredjedel af verdens fødevarer, bekræfter vi vores forpligtelse til at styrke landbrugssamarbejdet og fremme bæredygtigt landbrug og udvikling af landdistrikter i BRIKS-landene for at øge fødevareresikkerheden både inden for BRIKS og på verdensplan. Vi

understreger den strategiske betydning af at lette stabil adgang til landbrugsinput for at sikre global fødevarer sikkerhed. Vi gentager vigtigheden af at implementere handlingsplanen 2021-2024 for landbrugssamarbejde mellem BRIKS-landene og hilser strategien for samarbejde om fødevarer sikkerhed mellem BRIKS-landene velkommen. Vi understreger behovet for modstandsdygtige fødevarerforsyningskæder.

33. Vi anerkender dynamikken i den digitale økonomi, der muliggør global økonomisk vækst. Vi anerkender også den positive rolle, som handel og investeringer kan spille for at fremme bæredygtig udvikling, national og regional industrialisering og overgangen til bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre. Vi anerkender de udfordringer, som udviklingen af handel og investeringer står over for i den digitale tidsalder, og vi anerkender, at BRICS-medlemmerne befinder sig på forskellige niveauer af digital udvikling, og vi anerkender derfor behovet for at håndtere de respektive udfordringer, herunder de forskellige digitale kløfter. Vi glæder os over oprettelsen af BRICS' arbejdsgruppe for digital økonomi. Vi bekræfter, at åbenhed, effektivitet, stabilitet og pålidelighed er afgørende for at tackle udfordringer med økonomisk genopretning og fremme international handel og investering. Vi opfordrer til yderligere samarbejde mellem BRIKS-landene for at forbedre sammenkoblingen af forsyningskæder og betalingssystemer for at fremme handel og investeringsstrømme. Vi er enige om at styrke udveksling og samarbejde inden for handel med tjenesteydelser som fastlagt i BRICS Framework for Cooperation on Trade in Services, med BRICS Business Council og BRICS Women's Business Alliance (WBA) med det formål at fremme implementeringen af BRICS Trade in Services Cooperation Roadmap og relevante dokumenter, herunder BRICS Framework for cooperation in Trade in Professional Services.

34. Vi gentager vores støtte til Den Afrikanske Unions Agenda 2063 og til Afrikas bestræbelser på integration, herunder gennem operationaliseringen af det afrikanske kontinentale frihandelsområde. Vi understreger, at AfCFTA er klar til at skabe et forudsigeligt miljø for investeringer, især i infrastrukturudvikling, og giver mulighed for at finde synergier med partnere om samarbejde, handel og udvikling på

det afrikanske kontinent. Vi understreger vigtigheden af at styrke partnerskabet mellem BRICS og Afrika for at frigøre gensidigt fordelagtige muligheder for øget handel, investeringer og infrastrukturudvikling. Vi glæder os over de fremskridt, der er gjort hen imod AfCFTA-protokollen om kvinder og unge i handel, og anerkender dens potentiale til at være en katalysator for økonomisk og finansiel inklusion af kvinder og unge i Afrikas økonomi. Vi understreger vigtigheden af emner som industrialisering, udvikling af infrastruktur, fødevarerikkerhed, modernisering af landbruget for bæredygtig vækst, sundhedspleje og håndtering af klimaforandringer for en bæredygtig udvikling af Afrika.

35. Vi bemærker endvidere, at det afrikanske kontinent fortsat befinder sig i udkanten af det globale handelssystem og har meget at vinde gennem BRICS-samarbejdet. Den afrikanske kontinentale frihandelsaftale (AfCFTA) og BRICS-samarbejdet giver muligheder for, at kontinentet kan bevæge sig væk fra sin historiske rolle som råvareeksportør og over mod værditilvækst med højere produktivitet. Vi hilser velkommen og støtter optagelsen af Den Afrikanske Union som medlem af G20 på G20-topmødet i New Delhi.

36. Vi forpligter os til at styrke intra-BRICS-samarbejdet for at intensivere BRICS-partnerskabet om den nye industrielle revolution (PartNIR) og skabe nye muligheder for at fremskynde den industrielle udvikling. Vi støtter intra-BRICS-samarbejde om udvikling af menneskelige ressourcer inden for nye teknologier gennem BRICS Centre for Industrial Competences (BCIC), BRICS PartNIR Innovation Centre, BRICS Startup Forum og samarbejde med andre relevante BRICS-mekanismer for at gennemføre uddannelsesprogrammer, der skal tackle udfordringerne ved NIR for inklusiv og bæredygtig industrialisering. Vi gentager vores forpligtelse til at fortsætte diskussionen om etableringen af BCIC i samarbejde med UNIDO for i fællesskab at støtte udviklingen af Industri 4.0-kompetencer blandt BRIKS-landene og fremme partnerskaber og øget produktivitet i den nye industrielle revolution. Vi ser frem til samarbejdet med UNIDO og anmoder PartNIR Advisory Group om at koordinere med UNIDO.

37. Vi anerkender den afgørende rolle, som mikro-, små og mellemstore virksomheder (MSME'er) spiller for at frigøre BRIKS-økonomiernes fulde potentiale, og bekræfter vigtigheden

af deres deltagelse i produktionsnetværk og værdikæder. Vi vil fortsætte den fælles indsats for at fjerne begrænsninger såsom mangel på lettilgængelig information og finansiering, mangel på færdigheder, netværkseffekter samt regulering af overdreven administrativ byrde og indkøbsrelaterede begrænsninger, der sikrer lettilgængelig information og finansiering, opgradering af færdigheder og markedsforbindelser. Vi støtter BRICS MSMEs Cooperation Framework, som fremmer BRICS-samarbejde om emner som udveksling af information om messer og udstillinger og tilskyndelse til deltagelse af MSME'er i de udvalgte begivenheder for at forbedre interaktioner og samarbejde mellem MSME'er, som kan sikre aftaler. Medlemslandene vil lette udvekslingen af forretningsrejser og fremme sektorspecifikke Business to Business (B2B) møder mellem MSME'erne for at styrke samarbejdet mellem virksomheder og forretningsalliancer mellem MSME'erne i BRICS, med særligt fokus på kvinde- og ungdomsejede MSME'er. Medlemsstaterne vil give oplysninger om MSME'er, forretningsudviklingsmuligheder og muligheder for partnerskaber til udvikling af MSME'er i BRIKS-landene. Derudover vil vi fremme deling af information om handelspolitikker og markedsinformation for MSME'er for at øge deres deltagelse i international handel. Vi vil lette adgangen til ressourcer og kapaciteter såsom færdigheder, vidensnetværk og teknologi, der kan hjælpe MSME'er med at forbedre deres deltagelse i økonomien og globale værdikæder. Vi vil udveksle synspunkter om foranstaltninger og tilgange til at integrere BRIKS' MSME'er i global handel og globale værdikæder, herunder ved at dele erfaringer om, hvordan regionale integrationstilgange kan støtte udviklingen af MSME'er.

38. Vi gentager forpligtelsen til at fremme beskæftigelse for bæredygtig udvikling, herunder at udvikle færdigheder til at sikre modstandsdygtig genopretning, kønsresponsiv beskæftigelse og sociale beskyttelsespolitikker, herunder arbejdstagerrettigheder. Vi bekræfter vores forpligtelse til at respektere, fremme og realisere anstændigt arbejde for alle og opnå social retfærdighed. Vi vil optrappe indsatsen for effektivt at afskaffe børnearbejde baseret på Durban Call to Action og fremskynde fremskridt mod universel social beskyttelse for alle inden 2030. Vi vil investere i systemer til udvikling af færdigheder for at forbedre adgangen til

relevante færdigheder af høj kvalitet for arbejdere i den uformelle økonomi og arbejdere i nye former for beskæftigelse, da vi søger at øge produktiviteten for økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige og inkluderende økonomier. Vi vil undersøge udviklingen af en BRIKS-plattform til implementering af produktivitetsøkosystemet for anstændigt arbejde.

39. Vi anerkender det presserende behov for genopretning af turistindustrien og vigtigheden af at øge de gensidige turiststrømme og vil arbejde for yderligere at styrke BRICS-alliancen for grøn turisme for at fremme foranstaltninger, der kan forme en mere modstandsdygtig, bæredygtig og inkluderende turistsektor.

40. Vi er enige om at styrke udvekslingen og samarbejdet inden for standardisering og gøre fuld brug af standarder for at fremme bæredygtig udvikling.

41. Vi er enige om at fortsætte med at uddybe samarbejdet om konkurrence blandt BRIKS-landene og skabe et fair konkurrencemiljø for internationalt økonomisk og handelsmæssigt samarbejde.

42. Vi er enige om at styrke dialogen og samarbejdet om intellektuelle ejendomsrettigheder gennem BRICS' IPR-samarbejds mekanisme (IPRCM). Da vi fejrer et årti med samarbejde mellem lederne af kontorerne for intellektuel ejendomsret, hilser vi tilpasningen af deres arbejdsplan til målene for bæredygtig udvikling velkommen.

43. Vi støtter en styrkelse af det statistiske samarbejde inden for BRICS, da data, statistik og information danner grundlaget for informeret og effektiv beslutningstagning. På 10-årsdagen for den første udgivelse støtter vi den fortsatte udgivelse af BRICS Joint Statistical Publication 2023 og BRICS Joint Statistical Publication Snapshot 2023 for at engagere en bredere vifte af brugere.

44. Vi anerkender de udbredte fordele ved hurtige, billige, gennemsigtige, sikre og inkluderende betalingssystemer. Vi ser frem til rapporten fra BRICS Payment Task Force (BPTF) om kortlægningen af de forskellige elementer i G20's køreplan for grænseoverskridende betalinger i BRICS-landene. Vi glæder os over BRICS-medlemmernes udveksling af erfaringer med betalingsinfrastrukturer, herunder sammenkoblingen af grænseoverskridende betalingssystemer. Vi mener, at dette yderligere vil styrke samarbejdet mellem BRIKS-landene og

tilskynde til yderligere dialog om betalingsinstrumenter for at lette handels- og investeringsstrømme mellem BRIKS-medlemmerne såvel som andre udviklingslande. Vi understreger vigtigheden af at tilskynde til brugen af lokale valutaer i international handel og finansielle transaktioner mellem BRICS og deres handelspartnere. Vi opfordrer også til at styrke korrespondentbanknetværk mellem BRIKS-landene og muliggøre afvikling i de lokale valutaer.

45. Vi pålægger vores finansministre og/eller centralbankchefer, alt efter hvad der er relevant, at overveje spørgsmålet om lokale valutaer, betalingsinstrumenter og platforme og rapportere tilbage til os inden næste topmøde.

46. Vi anerkender NDB's centrale rolle i at fremme infrastruktur og bæredygtig udvikling i sine medlemslande. Vi lykønsker Dilma Rousseff, tidligere præsident for Den Føderative Republik Brasilien, som præsident for Den Nye Udviklingsbank (NDB) og er sikre på, at hun vil bidrage til at styrke NDB, så den effektivt kan opfylde sit mandat. Vi forventer, at NDB vil levere og fastholde de mest effektive finansieringsløsninger for bæredygtig udvikling, en stabil proces i medlemsudvidelsen og forbedringer i virksomhedsledelse og operationel effektivitet hen imod opfyldelsen af NDB's generelle strategi for 2022-2026. Vi byder de tre nye medlemmer af NDB velkommen, nemlig Bangladesh, Egypten og De Forenede Arabiske Emirater. Vi opfordrer NDB til at spille en aktiv rolle i vidensdelingsprocessen og indarbejde medlemslandenes bedste praksis i sine operationelle politikker, i overensstemmelse med sin styringsmekanisme og under hensyntagen til nationale prioriteter og udviklingsmål. Vi ser NDB som et vigtigt medlem af den globale MDB-familie i betragtning af dens unikke status som en institution skabt af EMDC'er for EMDC'er.

47. Vi glæder os over etableringen af BRICS Think Tank Network for Finance i 2022 og bestræbelserne på at gøre netværket operationelt. Vi vil arbejde for at identificere og udpege de ledende tænketanke fra medlemslandene. Vi støtter de operationelle retningslinjer for BRICS Think Tank Network for Finance, der er udviklet under Sydafrikas formandskab, og som giver vejledning om, hvordan netværket vil fungere med hensyn til styring, levering af output og finansiering af BRICS Think Tank Network for Finance.

48. Vi anerkender, at infrastrukturinvesteringer støtter menneskelig, social, miljømæssig og økonomisk udvikling. Vi bemærker, at efterspørgslen efter infrastruktur vokser med et større behov for skala, innovation og bæredygtighed. Vi fremhæver, at BRIKS-landene fortsat tilbyder fremragende muligheder for infrastrukturinvesteringer. I den forbindelse anerkender vi også, at det at udnytte regeringernes begrænsede ressourcer til at katalysere privat kapital, ekspertise og effektivitet vil være altafgørende for at lukke infrastrukturinvesteringskløften i BRIKS-landene.

49. Vi fortsætter med at støtte arbejdet i Task Force on Public-Private Partnership (PPP) and Infrastructure med at dele viden, god praksis og erfaringer om effektiv udvikling og levering af infrastruktur til gavn for alle medlemslande. I den forbindelse har taskforcen samlet vejledende principper, der fremmer vedtagelsen af en programmatisk tilgang til levering af infrastruktur og fremmer brugen af OPP'er og andre blandede finansieringsløsninger til udvikling og levering af infrastruktur. Vi ser frem til at indkalde til et infrastrukturinvesteringssymposium senere på året for at diskutere med BRICS-landenes regeringer, investorer og finansfolk, hvordan man kan samarbejde med den private sektor om at fremme brugen af grøn, omstillingsorienteret og bæredygtig finansiering i leveringen af infrastruktur.

50. BRICS Contingent Reserve Arrangement (CRA) er fortsat en vigtig mekanisme til at afbøde virkningerne af en krisesituation, supplere eksisterende internationale finansielle og monetære ordninger og bidrage til at styrke det globale finansielle sikkerhedsnet. Vi gentager vores engagement i den fortsatte styrkelse af CRA og ser frem til en vellykket afslutning af den sjette Test-Run senere i 2023. Vi støtter også de fremskridt, der er gjort for at ændre de udestående tekniske spørgsmål om Inter-Central Bank Agreement, og støtter det foreslåede tema for 2023 BRICS Economic Bulletin 'Challenges in a post-COVID-19 environment'.

51. Vi glæder os over det fortsatte samarbejde om emner af gensidig interesse om bæredygtig finansiering og overgangsfinansiering, informationssikkerhed, finansiell teknologi og betalinger og ser frem til at bygge videre på arbejdet på disse områder under de relevante arbejdsstrømme, herunder den foreslåede undersøgelse om udnyttelse af

teknologi til at afhjælpe huller i klimadata i den finansielle sektor, og støtter de foreslåede initiativer, der sigter mod at forbedre cybersikkerhed og udvikle finansiell teknologi, herunder deling af viden og erfaring på dette område.

Partnerskab for bæredygtig udvikling
52. Vi bekræfter opfordringen til at gennemføre 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling i dens tre dimensioner: økonomisk, social og miljømæssig, på en afbalanceret og integreret måde ved at mobilisere de midler, der er nødvendige for at gennemføre 2030-dagsordenen. Vi opfordrer donorlandene til at overholde deres forpligtelser til officiel udviklingsbistand (ODA) og til at lette kapacitetsopbygning og overførsel af teknologi sammen med yderligere udviklingsressourcer til udviklingslandene i overensstemmelse med modtagernes nationale politiske mål. Vi fremhæver i denne forbindelse, at SDG-topmødet i New York i september 2023 og fremtidens topmøde i september 2024 udgør vigtige muligheder for at forny det internationale engagement i gennemførelsen af 2030-dagsordenen.

53. Vi anerkender betydningen af at gennemføre SDG'erne på en integreret og holistisk måde, bl.a. gennem fattigdomsudryddelse og bekæmpelse af klimaændringer, samtidig med at vi fremmer bæredygtig arealanvendelse og vandforvaltning, bevaring af den biologiske mangfoldighed og bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele og biodiversiteten og en retfærdig og rimelig fordeling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af genetiske ressourcer, herunder ved passende adgang til genetiske ressourcer, i overensstemmelse med artikel 1 i konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) og i overensstemmelse med nationale forhold, prioriteter og kapaciteter. Vi understreger også betydningen af teknologi og innovation, internationalt samarbejde, offentlig-private partnerskaber, herunder syd-syd-samarbejde.

54. Vi understreger vigtigheden af at samarbejde om bevarelse af biodiversitet og bæredygtig udnyttelse, såsom forskning og udvikling af bevarelsesteknologier, udvikling af beskyttede områder og bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter. Desuden vil vi fortsætte med at deltage aktivt i internationale biodiversitetsrelaterede konventioner, såsom konventionen om biologisk mangfoldighed (CBD), dens protokoller og fremme implementeringen af dens Kunming-

Montreal Global Biodiversity Framework (GBF), konventionen om international handel med truede arter af vilde dyr og planter (CITES), FN's konvention til bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD) og arbejde hen imod det globale initiativ til reduktion af jordforringelse og forbedring af bevarelsen af terrestriske levesteder.

55. Vi glæder os over den historiske vedtagelse af Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework (KMGBF) på den 15. partskonference under Konventionen om Biologisk Mangfoldighed (CBD COP-15) i december 2022. Vi forpligter os således til at stræbe efter implementeringen af alle de globale mål og delmål i KMGBF i overensstemmelse med principperne om fælles, men differentieret ansvar og nationale omstændigheder, prioriteter og kapaciteter for at nå dens mission om at standse og vende tabet af biodiversitet og visionen om at leve i harmoni med naturen. Vi opfordrer indtrængende de udviklede lande til at tilvejebringe passende midler til implementering, herunder finansielle ressourcer, kapacitetsopbygning, teknisk og videnskabeligt samarbejde samt adgang til og overførsel af teknologi til fuld implementering af KMGBF. Vi anerkender også potentialet for samarbejde om bæredygtig brug af biodiversitet i erhvervslivet for at støtte lokal økonomisk udvikling, industrialisering, jobskabelse og bæredygtige forretningsmuligheder.

56. Vi understreger igen vigtigheden af at implementere De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og dens Paris-aftale og princippet om fælles, men differentieret ansvar og respektive kapaciteter (CBDR-RC), der forbedrer billig overførsel af klimateknologi, kapacitetsopbygning samt mobilisering af overkommelige, tilstrækkelige og rettidigt leverede nye yderligere finansielle ressourcer til miljømæssigt bæredygtige projekter. Vi er enige om, at der er behov for at forsvare, fremme og styrke den multilaterale reaktion på klimaforandringer og for at arbejde sammen om et vellykket resultat af den 28. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaforandringer (UNFCCC COP28). Vi anerkender, at de udviklede lande bør forbedre implementeringsmidlerne, herunder gennem tilstrækkelig og rettidig klimafinansiering, teknisk samarbejde, kapacitetsopbygning og overførsel af teknologi til klimaforanstaltninger. Desuden er der behov for omfattende

finansielle ordninger til at håndtere tab og skader som følge af klimaforandringer, herunder operationalisering af fonden for tab og skader som aftalt på UNFCCC COP27 til gavn for udviklingslandene.

57. Vi er enige om at tackle udfordringerne fra klimaforandringerne og samtidig sikre en retfærdig, økonomisk overkommelig og bæredygtig overgang til en lavemissionsøkonomi i overensstemmelse med principperne i CBDR-RC i lyset af de forskellige nationale forhold. Vi går ind for retfærdige, rimelige og bæredygtige omstillinger, baseret på nationalt definerede udviklingsprioriteter, og vi opfordrer de udviklede lande til at gå foran med et godt eksempel og støtte udviklingslandene i sådanne omstillinger.

58. Vi understreger behovet for, at de udviklede lande støtter udviklingslandene i at få adgang til eksisterende og nye lavemissionsteknologier og -løsninger, der undgår, reducerer og fjerner drivhusgasemissioner og forbedrer tilpasningen til klimaforandringerne. Vi understreger endvidere behovet for at forbedre billig teknologioverførsel og for at mobilisere overkommelige, tilstrækkelige nye og rettidigt leverede yderligere finansielle ressourcer til miljømæssigt bæredygtige projekter.

59. Vi udtrykker vores stærke vilje til at bidrage til en vellykket COP28 i Dubai senere på året med fokus på implementering og samarbejde. Som den vigtigste mekanisme til at vurdere kollektive fremskridt hen imod at nå formålet med Parisaftalen og dens langsigtede mål og fremme klimaindsatsen for alle aspekter af Parisaftalen under UNFCCC, skal den globale statusopgørelse være effektiv og identificere implementeringshuller i den globale reaktion på klimaforandringer, samtidig med at den fremadrettet lægger grundlaget for øgede ambitioner hos alle, især hos de udviklede lande. Vi opfordrer de udviklede lande til at udfylde udestående huller i implementeringsmidlerne til modvirkning og tilpasning i udviklingslandene.

60. Vi glæder os over Brasiliens kandidatur til at være vært for COP30, da året 2025 vil være afgørende for selve fremtiden for den globale indsats mod klimaforandringer.

61. Vi opfordrer desuden de udviklede lande til at leve op til deres forpligtelser, herunder at mobilisere USD 100 mia. om året fra 2020 og frem til 2025 for at støtte klimaindsatsen i

udviklingslandene. Derudover er vigtigheden af at fordoble tilpasningsfinansieringen inden 2025 fra udgangspunktet i 2019 også afgørende for at kunne gennemføre tilpasningstiltag. Desuden ser vi frem til at opstille et ambitiøst nyt kollektivt kvantificeret mål før 2025 i henhold til udviklingslandenes behov og prioriteter. Dette vil kræve øget finansiel støtte fra de udviklede lande, som er yderligere, tilskudsbaseret og/eller koncessionel, leveres rettidigt og er tilstrækkelig til at fremme tilpasning og afbødning på en afbalanceret måde. Dette omfatter også støtte til implementering af de nationalt bestemte bidrag (NDC'er).

62. Vi anerkender, at de finansielle mekanismer og investeringer til støtte for implementeringen af miljø- og klimaændringsprogrammer skal styrkes, og at der er behov for øget fremdrift for at reformere disse finansielle mekanismer såvel som de multilaterale udviklingsbanker og internationale finansielle institutioner. I denne henseende opfordrer vi aktionærerne i disse institutioner til at tage afgørende skridt til at opskalere klimafinansiering og investeringer til støtte for at nå SDG'erne relateret til klimaforandringer og gøre deres institutionelle ordninger egnede til formålet.

63. Vi modsætter os handelsbarrierer, herunder dem, som visse udviklede lande har indført under påskud af at tackle klimaforandringer, og gentager vores forpligtelse til at forbedre koordineringen af disse spørgsmål. Vi understreger, at foranstaltninger, der træffes for at tackle klimaændringer og tab af biodiversitet, skal være i overensstemmelse med WTO og ikke må udgøre et middel til vilkårlig eller uberettiget forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af international handel og ikke bør skabe unødvendige hindringer for international handel. Enhver sådan foranstaltning skal være styret af princippet om fælles, men differentieret ansvar og respektive kapaciteter (CBDR-RC) i lyset af forskellige nationale omstændigheder. Vi udtrykker vores bekymring over enhver WTO-inkonsistent diskriminerende foranstaltning, der vil fordreje den internationale handel, risikere nye handelsbarrierer og flytte byrden ved at håndtere klimaforandringer og tab af biodiversitet til BRICS-medlemmer og udviklingslande.

64. Vi forpligter os til at intensivere vores bestræbelser på at forbedre vores kollektive kapacitet til global

pandemiforebyggelse, -beredskab og -respons og styrke vores evne til at bekæmpe sådanne pandemier i fremtiden i fællesskab. I den forbindelse anser vi det for vigtigt at fortsætte vores støtte til BRICS Virtual Vaccine Research and Development Center. Vi ser frem til afholdelsen af højniveaumødet om forebyggelse, beredskab og reaktion på pandemier den 20. september 2023 i FN's Generalforsamling, og vi opfordrer til et resultat, der vil mobilisere politisk vilje og fortsat lederskab i denne sag.

65. Vi anerkender den primære sundhedsplejes grundlæggende rolle som et vigtigt fundament for universel sundhedspleje og sundhedssystemets modstandsdygtighed, samt for forebyggelse og reaktion på sundhedskriser. Vi mener, at mødet på højt niveau om universel sundhedsdækning (UHC), der skal afholdes på FN's Generalforsamling i september 2023, vil være et afgørende skridt for at mobilisere den højeste politiske støtte til UHC som hjørnesteinen i at nå SDG 3 (godt helbred og trivsel). Vi gentager vores støtte til de internationale initiativer, under ledelse af WHO, til bekæmpelse af tuberkulose (TB) og ser frem til aktivt at engagere os i FN's højniveaumøde om TB i New York i september i år og tilskynde til en selvsikker politisk erklæring.

66. Under hensyntagen til national lovgivning og prioriteter i BRICS-landene forpligter vi os til at fortsætte samarbejdet om traditionel medicin i overensstemmelse med tidligere møder mellem BRICS-sundhedsministrene og deres resultater samt BRICS High-Level Forum on the Traditional Medicine.

67. Vi bemærker, at BRICS-landene har betydelig erfaring og potentiale inden for nuklearmedicin og radiofarmaci. Vi glæder os over beslutningen om at etablere en BRICS-arbejdsgruppe om nuklearmedicin for at udvide samarbejdet på dette område.

68. Vi glæder os over, at Sydafrika er vært for BRICS Science Technology and Innovation (STI) Steering Committee-møder i hele 2023 som den vigtigste koordineringsmekanisme til at styre og sikre en vellykket afholdelse af BRICS STI-aktiviteter. Vi opfordrer styregruppen til at foretage en strategisk gennemgang af de tematiske fokusområder og den organisatoriske ramme for BRICS' STI-arbejdsgruppe for at sikre en bedre tilpasning til BRICS' aktuelle politiske prioriteter. Vi roser Sydafrika for at være vært for det 8. BRICS Young Scientist Forum og den samtidige organisering af

den 6. BRICS Young Innovator Prize. Vi roser succesen med BRICS STI Framework Programme, der fortsætter med at forbinde forskere gennem finansiering af en imponerende portefølje af forskningsprojekter mellem BRICS-landene. Vi værdsætter også den indsats, som sekretariatet for BRICS' STI-rammeprogram har gjort for at fremme en diskussion om i 2024 at lancere en indkaldelse af forslag til BRICS' STI-flagskibsprojekter. Vi anerkender de fremskridt, der er opnået i implementeringen af BRICS-handlingsplanen for innovationssamarbejde (2021-24). I den forbindelse opfordrer vi til, at der tages yderligere skridt til initiativer som BRICS Techtransfer (BRICS-centrene for teknologioverførsel) og iBRICS-netværket (det dedikerede BRICS-innovationsnetværk). Vi hilser også flere tiltag velkommen, især fra arbejdsgruppen BRICS STIEP (Science, Technology and Innovation Entrepreneurship Partnership), inden for innovation og iværksætteri, f.eks. gennem støtte til BRICS Incubation Training and Network, BRICS Technology Transfer Training Program og BRICS Startup Forum.

69. Vi lykønsker vores rumagenturer med den vellykkede implementering af BRICS RSSC-aftalen ved at udveksle BRICS Satellite Constellation-dataprøver, afholde det 1. BRICS RSSC Application Forum i november 2022, indkalde til det 2. møde i BRICS Space Cooperation Joint Committee i juli 2023 og fortsætte med at implementere BRICS Constellation Pilot Projects med succes. Vi opfordrer BRICS-rumagenturerne til fortsat at øge samarbejdsniveauet inden for deling og anvendelse af satellitdata til fjernmåling, så de kan yde datastøtte til den økonomiske og sociale udvikling i BRICS-landene.

70. Mens vi understreger den grundlæggende rolle, som adgang til energi spiller for at nå SDG'erne, og noterer os de skitserede risici for energisikkerheden, fremhæver vi behovet for øget samarbejde mellem BRIKS-landene som store producenter og forbrugere af energiprodukter og -tjenester. Vi mener, at energisikkerhed, adgang og energitransitioner er vigtige og skal afbalanceres. Vi glæder os over det styrkede samarbejde og de øgede investeringer i forsyningskæderne for energitransitioner og noterer os behovet for at deltage fuldt ud i den globale værdikæde for ren energi. Vi forpligter os desuden til at øge energisystemernes modstandsdygtighed, herunder kritisk energiinfrastruktur, fremme brugen af rene

energimuligheder og fremme forskning og innovation inden for energividenskab og -teknologi. Vi har til hensigt at imødegå udfordringerne med energisikkerhed ved at tilskynde til investeringer i energi. Under hensyntagen til nationale prioriteter og omstændigheder deler vi et fælles syn på effektiv brug af alle energikilder, nemlig: vedvarende energi, herunder biobrændstoffer, vandkraft, fossile brændstoffer, kerneenergi og brint produceret på basis af nul- og lavemissionsteknologier og -processer, som er afgørende for en retfærdig overgang til mere fleksible, modstandsdygtige og bæredygtige energisystemer. Vi anerkender de fossile brændstoffers rolle i at støtte energisikkerhed og energiomstilling. Vi opfordrer til samarbejde mellem BRIKS-landene om teknologineutralitet og opfordrer desuden til vedtagelse af fælles, effektive, klare, retfærdige og gennemsigtige standarder og regler for vurdering af emissioner, udarbejdelse af kompatible taksonomier for bæredygtige projekter samt bogføring af kulstofenheder. Vi hilser fælles forskning og teknisk samarbejde inden for BRICS Energy Research Cooperation Platform velkommen og roser afholdelsen af BRICS Youth Energy Summit og andre relaterede aktiviteter.

71. Vi er fortsat forpligtet til at styrke BRICS-samarbejdet om befolkningssspørgsmål, fordi dynamikken i befolkningens aldersstruktur ændrer sig og udgør udfordringer såvel som muligheder, især med hensyn til kvinders rettigheder, ungdomsudvikling, handicappedes rettigheder, beskæftigelse og fremtidens arbejde, urbanisering, migration og aldring.

72. Vi gentager vigtigheden af BRICS-samarbejde inden for katastrofehåndtering. Vi understreger betydningen af foranstaltninger til reduktion af katastroferisici med henblik på at opbygge modstandsdygtige samfund og udveksling af oplysninger om bedste praksis, vedtagelse af initiativer til tilpasning til klimaændringer og integration af oprindelige videnssystemer og forbedring af investeringer i tidlige varslingsystemer og katastroferesistent infrastruktur. Vi understreger desuden behovet for holistisk inklusion i katastroferisikoreduktion ved at mainstreame katastroferisikoreduktion i statslig og samfundsbase ret planlægning. Vi opfordrer til at udvide intra-BRICS-samarbejdet gennem fælles aktiviteter for at øge kapaciteten i

de nationale beredskabssystemer.

73. Vi er enige i den betydning, Sydafrika som BRICS-formand har tillagt Transforming Education and Skills Development for the Future. Vi støtter princippet om at lette gensidig anerkendelse af akademiske kvalifikationer blandt BRICS-landene for at sikre mobilitet for kvalificerede fagfolk, akademikere og studerende og anerkendelse af kvalifikationer opnået i hinandens lande under forudsætning af overholdelse af gældende nationale love. Vi glæder os over de konkrete forslag, der blev fremsat under det 10. møde mellem BRIKS' undervisningsministre, og som fokuserer på kritiske områder inden for uddannelse og træning, såsom udvikling af iværksætter, færdigheder til en verden i forandring, unge, der ikke går i skole, klimaforandringer, arbejdsmarkedsinformation, udvikling af den tidlige barndom og universiteternes globale rangliste. Vi værdsætter fremskridtene inden for uddannelse og samarbejde om teknisk uddannelse og erhvervsuddannelse (TVET), især operationaliseringen af BRICS TVET Cooperation Alliance, der fokuserer på at styrke kommunikation og dialog og tidlig færdiggørelse af charteret for BRICS TVET Cooperation Alliance og dermed fremme et betydeligt samarbejde inden for TVET, der integrerer TVET med industrien.

74. Vi forpligter os til at styrke udvekslingen af færdigheder og samarbejdet mellem BRIKS-landene. Vi støtter den digitale transformation inden for uddannelse og TVET, da hvert BRICS-land er forpligtet til at sikre adgang til uddannelse og lighed og fremme udviklingen af kvalitetsuddannelse. Vi er enige om at udforske 23 muligheder for BRICS-samarbejdsmekanismer for digital uddannelse, afholde dialoger om digitale uddannelsespolitikker, dele digitale uddannelsesressourcer, opbygge intelligente uddannelsessystemer og i fællesskab fremme digital transformation af uddannelse i BRICS-landene og udvikle en bæredygtig uddannelse ved at styrke samarbejdet inden for BRICS Network University og andre institution-til-institution-initiativer på dette område, herunder BRICS University League. Vi hilser BRICS Network University International Governing Boards overvejelser om at udvide medlemskabet af BRICS Network University til at omfatte flere universiteter fra BRICS-landene velkommen. Vi understreger vigtigheden af at dele

bedste praksis for at udvide adgangen til holistisk tidlig børnepasning og uddannelse for at give børn i BRICS-landene en bedre start på livet. Vi glæder os over beslutningen om at lette udvekslinger inden for BRIKS-landene om at udstyre elever med færdigheder, der passer til fremtiden gennem flere læringsveje. Uddybning af udvekslinger mellem mennesker

75. Vi bekræfter vigtigheden af BRIKS' mellemfolkelige udvekslinger for at styrke gensidig forståelse, venskab og samarbejde. Vi værdsætter de fremskridt, der er gjort under Sydafrikas formandskab i 2023, herunder inden for medier, kultur, uddannelse, sport, kunst, ungdom, civilsamfund og akademiske udvekslinger, og anerkender, at mellemfolkelige udvekslinger spiller en afgørende rolle for at berige vores samfund og udvikle vores økonomier.

76. Vi anerkender, at ungdommen er en drivkraft for at fremskynde opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling. Unges lederskab er afgørende for at fremskynde en retfærdig overgang, der bygger på principperne om solidaritet mellem generationerne, internationalt samarbejde, venskab og samfundsmæssig transformation. En kultur med iværksætterier og innovation skal fremmes for at sikre en bæredygtig udvikling af vores ungdom. Vi gentager vigtigheden af BRICS' ungdomstopmøde som et forum for meningsfuldt engagement i ungdomsanliggender og anerkender dets værdi som en koordinerende struktur for ungdomsengagement i BRICS. Vi glæder os over færdiggørelsen af BRICS Youth Council Framework.

77. Vi roser den vellykkede afholdelse af BRICS Business Forum. På dets 10-års jubilæum hilser vi BRICS Business Councils selvrefleksion velkommen med fokus på opnåede milepæle og forbedringsområder. Vi glæder os også over, at BRICS Business Council har til hensigt at spore handelsstrømme inden for BRIKS, identificere områder, hvor handelsresultater ikke har levet op til forventningerne, og anbefale løsninger.

78. Vi anerkender kvinders kritiske rolle i den økonomiske udvikling og roser BRICS Women's Business Alliance. Vi anerkender, at inkluderende iværksætterier og adgang til finansiering for kvinder vil lette deres deltagelse i forretningsforetagender, innovation og den digitale økonomi. Vi hilser initiativer velkommen, der vil øge landbrugets produktivitet og adgang til jord, teknologi og markeder for

kvindelige landmænd.

79. På 15-årsdagen anerkender vi værdien af BRICS Academic Forum som en platform for overvejelser og diskussioner mellem førende BRICS-akademikere om de spørgsmål, vi står over for i dag. BRICS Think Tanks Council fejrer også 10 års styrkelse af samarbejdet inden for forskning og kapacitetsopbygning blandt de akademiske miljøer i BRICS-landene.

80. Dialog mellem politiske partier i BRIKS-landene spiller en konstruktiv rolle i opbygningen af konsensus og styrkelsen af samarbejdet. Vi noterer os den vellykkede afholdelse af BRICS Political Parties Dialogue i juli 2023 og byder andre BRICS-lande velkommen til at afholde lignende arrangementer i fremtiden.

81. Vi bekræfter vores forpligtelser i henhold til alle de instrumenter og aftaler, der er underskrevet og vedtaget af regeringerne i BRIKS-landene om samarbejde på kulturområdet, og forpligter os til at operationalisere handlingsplanen (2022-2026) som en hastesag gennem BRIKS-arbejdsgruppen om kultur.

82. Vi forpligter os til at sikre integration af kultur i vores nationale udviklingspolitikker, som en drivkraft og en katalysator for opnåelsen af de mål, der er fastsat i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Vi bekræfter også vores forpligtelse til at fremme kultur og den kreative økonomi som et globalt offentligt gode som vedtaget på verdenskonferencen om kultur og bæredygtig udvikling – MONDIACULT22.

83. Vi er enige om at støtte beskyttelse, bevarelse, restaurering og fremme af vores kulturarv, herunder både den materielle og immaterielle kulturarv. Vi forpligter os til at tage stærke skridt til at bekæmpe ulovlig handel med vores kulturelle ejendom og tilskynde til dialog mellem interessenter inden for kultur og kulturarv og forpligter os til at fremme digitalisering af de kulturelle og kreative sektorer ved at finde teknologisk innovative løsninger og skubbe på for politikker, der omdanner måder, hvorpå kulturelt indhold produceres, formidles og tilgås. Vi bekræfter vores forpligtelse til at støtte kulturelle virksomheders, museers og institutioners deltagelse i internationale udstillinger og festivaler, som BRICS-landene er værter for, og udvide den gensidige assistance i organiseringen af sådanne

begivenheder.

84. Vi glæder os over etableringen af en fælles arbejdsgruppe om sport, der skal udvikle en BRICS-ramme for sportssamarbejde under Sydafrikas formandskab i 2023. Vi ser frem til den vellykkede afholdelse af BRICS Games i oktober 2023 i Sydafrika. Vi forpligter os til at yde den nødvendige støtte til, at BRIKS-landene kan deltage i internationale sportskonkurrencer og møder, der afholdes i deres eget land i overensstemmelse med de relevante regler.

85. Vi understreger, at alle BRIKS-lande har en rig traditionel sportskultur, og vi er enige om at støtte hinanden i at fremme traditionelle og oprindelige sportsgrene blandt BRIKS-landene og i hele verden. Vi opfordrer vores sportsorganisationer til at udføre forskellige udvekslingsaktiviteter både online og offline.

86. Vi roser de fremskridt, som BRIKS-landene har gjort med at fremme byernes modstandsdygtighed, herunder gennem BRIKS Urbaniseringsforum, og værdsætter forpligtelsen til yderligere at styrke det inkluderende samarbejde mellem regeringer og samfund på alle niveauer i alle BRIKS-lande i implementeringen af 2030-dagsordenen og fremme lokaliseringen af SDG'erne.

Institutionel udvikling

87. Vi gentager vigtigheden af yderligere at styrke BRICS-solidariteten og samarbejdet baseret på vores fælles interesser og nøgleprioriteter for yderligere at styrke vores strategiske partnerskab.

88. Vi noterer os med tilfredshed de fremskridt, der er gjort med BRIKS' institutionelle udvikling, og understreger, at BRIKS-samarbejdet er nødt til at omfavne forandringer og holde trit med tiden. Vi vil fortsætte med at opstille klare prioriteter i vores vidtrækkende samarbejde på grundlag af konsensus og gøre vores strategiske partnerskab mere effektivt, praktisk og resultatorienteret. Vi giver vores sherpaer til opgave at fortsætte drøftelserne på regelmæssig basis om BRICS' institutionelle udvikling, herunder om konsolidering af samarbejdet.

89. Vi glæder os over, at 26 andre EMDC'er på invitation af Sydafrika som BRICS-formand deltager som "BRICS' venner" i BRICS-møder under topmøde-niveau og i BRICS-Africa Outreach og BRICS Plus-dialogen under det XV. BRICS-topmøde i Johannesburg i 2023.

90. Vi værdsætter den betydelige interesse, som lande i det globale Syd har vist for medlemskab af BRICS. Tro mod BRIKS-ånden og forpligtelsen til inklusiv multilateralisme nåede BRIKS-landene til enighed om de vejledende principper, standarder, kriterier og procedurer for BRIKS' udvidelsesproces.

91. Vi har besluttet at invitere Den Argentinske Republik, Den Arabiske Republik Egypten, Den Demokratiske Forbundsrepublik Etiopien, Den Islamiske Republik Iran, Kongeriget Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater til at blive fuldgældige medlemmer af BRICS fra 1. januar 2024.

92. Vi har også givet vores udenrigsministre til opgave at videreudvikle BRICS-partnerlandsmodellen og en liste over potentielle partnerlande og aflægge rapport inden det næste topmøde.

93. Brasilien, Rusland, Indien og Kina roser Sydafrikas BRICS-formandskab i 2023 og udtrykker deres taknemmelighed over for Sydafrikas regering og befolkning for afholdelsen af det XV BRICS-topmøde.

94. Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika giver deres fulde støtte til Rusland for dets BRICS-formandskab i 2024 og afholdelsen af det XVI BRICS-topmøde i byen Kazan, Rusland.

Kolonialismens tidsalder er ved at være slut!

8. august 2023 (EIRNS) – De igangværende og kommende begivenheder i Afrika – i den nordlige Sahel-region og i Sydafrika – viser tydeligt, at kolonialismens tidsalder er ved at være forbi.

I slutningen af sidste måned tog general Abdourahmane Tchiani kontrol over Niger ved et kup, der afsatte præsident Mohamed Bazoum. Kuppet, et af et halvt dusin i Sahel i de senere år,

er bemærkelsesværdigt på grund af den debat, det udløser om mulige militære og andre reaktioner. Niger er kilden til omkring en tredjedel af den uran, der leveres til Frankrig, som er afhængig af atomkraft til mere end 70 procent af sin elektricitet. General Tchiani har suspenderet denne eksport. Selvom den franske præsident Emmanuel Macron har erklæret, at disse handlinger ikke vil blive tolereret, viser det sig, at der ikke er meget, Frankrig eller NATO kan gøre.

Nogle ubehageligheder er stadig mulige. USA har (selvfølgelig!) skåret ned på hjælpen til Niger i den seneste barbariske anvendelse af "sanktioner". Den nigerianske præsident Bola Tinubu har afbrudt el-eksporten fra Nigeria, som er kilden til 70 % af Nigers el-net. Udenrigsministeriets nummer to, Victoria Nuland, tog til Niger for at fremsætte trusler og krav.

Men militære operationer ser ud til at være taget af bordet, i hvert fald officielt, indtil videre. Præsident Tinubu, som i øjeblikket er formand for Economic Community of West African States, pressede på for en militær aktion for at genindsætte den afsatte præsident, men det nigerianske senat afviste forslaget. Burkina Faso og Mali har sendt delegationer til Niger for at udtrykke deres modstand mod enhver militær intervention udefra, og Algeriets præsident har vedtaget den samme politik.

NATO, som ikke fik sin vilje i Ukraine, vil ikke få sin vilje (eller det, de *tror*, de vil have) i Niger.

Nu til Sydafrika, som er vært for BRICS-topmødet senere på måneden. Ifølge den sydafrikanske udenrigsminister, Naledi Pandor, er der 23 nationer, som har sagt, at de ønsker at slutte sig til gruppen, og af de 67 udenlandske ledere, som er inviteret til topmødet – herunder alle afrikanske ledere – har 34 indtil videre accepteret invitationerne, herunder, så sent som i dag, den iranske præsident, Ebrahim Raisi, og den indonesiske præsident, Joko Widodo. Ud over udvidelsen af

selve gruppen vil andre emner, der skal diskuteres på topmødet, omfatte brugen af handelsmekanismer uden dollar og udviklingen af Afrika. Temaet for topmødet er "BRICS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inkluderende multilateralisme".

Den kinesiske præsident Xi Jinping vil ikke kun være i Sydafrika til BRIKS-topmødet, men også til et overlappende officielt statsbesøg. Voksende handel og investeringer mellem de to nationer peger på en fremgangsrig og gensidigt fordelagtig fremtid.

Når andre nationer bliver set som partnere og samarbejdspartnere, kan menneskehedens fremtidige potentiale virkelig blomstre.

Er det ikke på tide at opgive dominansen og ondskaben fra de sidste århundreders vestlige kolonialisme og i stedet blive en del af en ny verden, hvor menneskehedens fælles fjender – fattigdom og underudvikling – bliver adresseret for at nå vores fælles mål om videnskabelig og kulturel kreativitet og økonomisk fremgang?

Det er den vision, LaRouche-bevægelsen præsenterer i dag.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

Kinas præsident Xi Jinping aflægger kritisk statsbesøg i Sydafrika,

der overlapper med BRIKS-topmødet

10. august 2023 (EIRNS) – Kinas præsident Xi Jinping aflægger et officielt statsbesøg i Sydafrika, som begynder den 22. august med samtaler med den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa i hovedstaden Pretoria. Besøget vil strække sig gennem og ud over det 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg fra den 22.-24. august. Begge præsidenter vil blive ledsaget af ministre, forretningsdelegationer og andre. Præsident Ramaphosas kontor sagde den 7. august, at samtalerne vil styrke de bilaterale bånd, og at der vil blive underskrevet aftalememoranda.

Statsbesøget kommer på et strategisk tidspunkt både for forholdet mellem Sydafrika og Kina og for BRIKS' bestræbelser på at opbygge et nyt globalt økonomisk og finansielt system, som vil skabe ny handel, der ikke er baseret på dollar, udvide investeringsinstrumenter som den nye udviklingsbank og bidrage til Afrikas udvikling.

Handel og investeringer mellem Kina og Sydafrika er betydelige; Kina er Sydafrikas største handelspartner. I 2021 beløb Kinas eksport til Sydafrika sig til 20,6 milliarder dollars, mens Kinas import fra Sydafrika beløb sig til 32,54 milliarder dollars. Denne mængde tovejshandel mellem landene er større end handelen mellem USA og flere latinamerikanske lande.

Større kinesiske investeringer i Sydafrika omfatter monteringsfabrikken China First Automotive i Coega industriparken, en Hisense Group hvidevarefabrik (der producerer store forbrugerprodukter) og en Hebei Jidong udviklingsgruppe til cementfabrik.

Sydafrika søger Kinas hjælp til at opgradere Eskom, det

statsejede elselskab, og til ekspertise og investeringer i minedrift. Sydafrika har verdens største reserver af kritiske platinmetaller. I 2019 lancerede Sydafrika en national platinstrategi, der har til formål at skabe en million jobs og bidrage med, hvad der svarer til 441 milliarder dollars til Sydafrikas økonomi inden 2050.

Kina og Sydafrika kan bruge Sydafrikas udvikling som en løftestang til at udvikle hele kontinentet.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

Fokus på det kommende BRICS-topmøde for BRICS-lederne

8. august 2023 (EIRNS)- Den sydafrikanske udenrigsminister Maledi Pandor annoncerede på en pressekonference den 7. august, at udenrigsministrene og deres kolleger fra de fem BRIKS-medlemslande er ved at færdiggøre anbefalinger, der vil blive sendt til BRIKS-lederne om nogle af de kritiske spørgsmål, der vil blive diskuteret på BRIKS-topmødet den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika. Med hensyn til udvidelsen af BRIKS – officielt har 23 nationer ansøgt om BRIKS-medlemskab – rapporterede Pandor, at kriterier for BRIKS-medlemskab er under planlægning, og ifølge Daily Maverick, en sydafrikansk publikation fra den 7. august, vil dette udkast blive sendt til BRIKS' statsoverhoveder efter et møde mellem BRIKS' udenrigsministre den 12. august.

Et andet vigtigt emne er udviklingen af en fælles ikke-dollarvaluta til brug i handel. Det kunne gøre det muligt at fremme kreditinstrumenter til projekter som f.eks. udvidelsen af Den Nye Udviklingsbank (New Development Bank). Men der vil

sandsynligvis blive brug for endnu mere magtfulde institutioner, modelleret efter princippet i Lyndon LaRouches Internationale Udviklingsbank, som blev foreslået i 1975.

På sin pressekonference den 7. august foreslog Pandor, hvad hun tilsyneladende anser for at være det tredje overordnede tema for konferencen: udviklingen af Afrika. Ministeren sagde, at under det officielle tema for topmødet, " BRIKS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inklusiv multilateralisme", ville BRIKS-lederne diskutere, hvordan man kan realisere BRIKS' potentiale for "inklusiv global økonomisk genopretning og bæredygtig udvikling, styrkelse af gensidigt fordelagtige partnerskaber med Afrika og det Globale Syd i en multipolær verden."

I forbindelse med opløsningen af det uigenkaldeligt bankerotte spekulative transatlantiske finanssystem, lægger dette grunden til et "tektonisk skift" i retning af et udviklingsbaseret system.

Den sydafrikanske udenrigsminister Pandor meddelte, at den iranske præsident Ebrahim Raisi tilsyneladende har accepteret den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosas invitation til at deltage i BRIKS-topmødet. Samtidig rapporterede Tasmin News den 8. august, at Iran i øjeblikket er vært for en konference i Teheran med titlen "Iran and BRICS, Prospect for Cooperation". Samme dag meddelte den indonesiske præsident Joko Widodo, at han havde til hensigt at deltage i det kommende BRIKS-topmøde i Johannesburg.

Pandor afslørede, at 67 andre ledere fra hele Afrika og andre dele af det Globale Syd er blevet inviteret til at deltage og møde BRIKS-lederne i en opsøgende sammenkomst. Hun sagde, at 34 indtil videre har accepteret.

Desuden har den kinesiske præsident Xi Jinping annonceret et officielt statsbesøg i Sydafrika, som begynder den 22. august, samme dag som BRICS-topmødet, og som fortsætter derefter (se

vedhæftede foto).

Den franske præsident Emmanuel Macron vil ikke deltage. Den 7. august rapporterede Agence France Presse, at "Pandor lo af muligheden for, at Emmanuel Macron ville dukke op, efter at den franske præsident havde sagt, at han var interesseret i at deltage. "Det er ret morsomt," sagde Pandor, da han blev spurgt, om den franske leder ville deltage. "Der er ikke udstedt nogen invitation i den henseende.""

Foto: Blue Ox Studio, Pexels CC0

Topmøde mellem Rusland og Afrika viser, at toget er kørt

Ikke korrekturlæst.

30. juli 2023 (EIRNS)-Lyndon LaRouche plejede at insistere på, at enhver kompetent videnskabsmand skal kende den rolle, som "svage kræfter" spiller i det fysiske univers. Selvom det kan virke som om, at stort set alle begivenheder bestemmes af de daglige skub og træk fra ting omkring os, så er virkeligheden den, at andre "svage" kræfter har en endnu stærkere effekt på helheden – selvom vi måske aldrig oplever deres handlinger. Det er tilfældet med livets ekstraordinære skrøbelighed, som knap nok er en plet i det enorme kosmos, men som på en eller anden måde er blevet en af de stærkeste kræfter i naturen.

Så når du hører de skingre råb fra frastødende nyhedseksperter eller politikernes vanvittige dumhed og leflen, så husk det: Bare fordi noget ser ud til at være på en bestemt måde,

betyder det ikke, at det er det. Jo mere tankepolitiet forsøger at overbevise dig om, at noget er på én måde og ikke på en anden, jo oftere er det modsatte tilfældet!

Dette blev eksemplificeret ved det meget vellykkede, men stærkt udskældte andet topmøde mellem Rusland og Afrika i Skt. Petersborg den 27.-28. juli. Tænk på, at store vestlige medier har brugt de sidste par dage på at fryde sig over, at der var færre afrikanske ledere til stede ved dette års topmøde end ved det forrige i 2019 – uden tvivl på grund af det enorme vestlige pres på afrikanske ledere for at undlade at deltage. Eller tænk på, at Bloomberg nu hævder, at BRIKS-topmødet er dømt til at mislykkes på grund af voksende spændinger inden for deres gruppe om, hvorvidt man skal udvide blokkens medlemskab eller ej.

Sammenlign det nu med den faktiske reaktion fra de afrikanske ledere, der deltog i topmødet i Rusland. Eritreas præsident Isaias Afwerki benyttede lejligheden til at tale frit under et formelt møde mellem ham og præsident Putin, sammen med hinandens topministre. Afwerki gik lige til sagen: “Der er ingen krig mellem Rusland og Ukraine ... dette er en krig erklæret af NATO mod Rusland ... men ikke kun Rusland – NATO er ude på at dominere hele verden!” Han fortsatte med at fordømme NATO og sagde, at organisationen kræver inddæmning af “enhver magt, stor eller lille, som udfordrer den.” Afwerki opfordrede i stedet til en “ny finansiel arkitektur for verden”, hvor Rusland skal spille en ledende rolle: “Rusland har en historisk mission at varetage på vegne af alle i verden.”

Mens vestlige medier og bureaukrater måske vil forsøge at skyde skylden på nogle radikale afrikanere eller “Putins marionetter” (racisme, eller hvad?), bliver virkeligheden sværere at ignorere, når man ser på detaljerne. Under topmødet lovede Rusland at sende titusindvis af tons korn gratis til de fattigste afrikanske lande – mens vestlige sanktioner har forhindret salg eller eksport af de samme forsendelser i det sidste halvandet år. Rusland har også annonceret 30

energiprojekter, der skal bygges på kontinentet, og har angiveligt tilbudt at afskrive 23 milliarder dollars i afrikansk gæld.

Læs også ordene fra Roland Lumumba, søn af premierminister Patrice Lumumba, som blev myrdet af kolonialister i 1961. Roland Lumumba, som er i Skt. Petersborg til topmødet, fortalte RT i et interview: "Med Rusland var alt, hvad der skete, på lige fod... På trods af den propaganda, der føres i Afrika mod russerne, er det bemærkelsesværdigt, at den ikke påvirker folket, som det var hensigten," sagde Lumumba.

Det, der er blevet udløst, er den mest værdifulde idé, som skelner mellem slaveri, undertrykkelse og offergørelse og den frie menneskehed. Denne nye idé, denne "svage kraft", er i øjeblikket ved at blive sluppet løs blandt det Globale Syd og dets samarbejdspartnere i BRIKS – udløst af dagens globale krise – og kan ikke stoppes, selv ikke af de stærkeste kræfter i verden. Som præsident Évariste Ndayishimiye fra Burundi, præsident for et af de "fattigste" lande i verden, sagde: "Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt misforståelse. Tværtimod er det et meget rigt kontinent. Afrikanske stater bør derfor "bidrage til udviklingen af hele menneskeheden", erklærede han.

Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, at denne antikonionale eksplosion er en afspejling af den samme proces som drivkraften mod global krig i dag – nemlig sammenbruddet af den vestlige neoliberale orden. Disse vanvittige fraktioner i Vesten er fast besluttet på at forhindre enhver trussel mod deres "regelbaserede orden", herunder anvendelsen af global atomkrig. Men hvis nutidens voksende fredsbevægelse kan forenes med denne nye ånd, der kommer fra det Globale Syd, så kan der antændes noget, der faktisk er i stand til at sætte denne verden på en anden kurs.

Den kommende weekends internationale Humanity for Peace Rallies den 6. august er en fremragende mulighed for at gøre

netop det. Deltag i mobiliseringen.

<https://humanityforpeace.net>

Foto: Scott Webb, Pexels CC0

Det nye paradigme tager et skridt fremad i Skt. Petersborg

Ikke korrekturlæst.

27. juli 2023 (EIRNS) – Topmødet mellem Rusland og Afrika, der blev afholdt i denne uge i Sankt Petersborg, viser, at det Globale Syd ikke vil lade sig skræmme af imperiale krav om at adlyde den regelbaserede orden. På trods af USA's og mange europæiske landes, såsom Frankrigs og Storbritanniens, forsøg på at undertrykke deltagelsen, deltog mere end 40 nationer, hvoraf omkring 17 var repræsenteret af stats- og regeringschefer.

I sin plenarsession om "Teknologi og sikkerhed i den suveræne udviklings navn til gavn for menneskeheden", som omfattede formanden for Den Afrikanske Union (AU) og Comorerens præsident Azali Assoumani, patriark Kirill, præsidenten for Den Afrikanske Eksport-Import Bank Benedict Oramah og præsidenten for Den Nye Udviklingsbank (NDB) Dilma Rousseff, fremsatte den russiske præsident Vladimir Putin bemærkninger om det fremtidige samarbejde mellem Rusland og de afrikanske nationer. Putin bemærkede Afrikas høje gennemsnitlige BNP-vækstrate i de sidste 20 år; væksten i handelen mellem Rusland og Afrika; potentialet for samarbejde om fødevarer, gødning,

landbrugsudstyr og uddannelse; samarbejde om energiinfrastruktur; transportforbedringer; og mellemfolkelig udveksling, f.eks. inden for uddannelse og sport. Titusindvis af tons russisk fødevarer eksport blev tilbudt gratis til en række lande.

Torsdag den 27. juli holdt Putin bilaterale møder med mange ledere. Etiopiens premierminister Abiy Ahmed sagde til den russiske præsident: "Vi er meget glade for at være her, for at slutte os til vores afrikanske lederkolleger til topmødet." Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, som var formand for topmødet mellem Rusland og Afrika i 2019, talte om udvikling: "Hr. præsident, som du sagde, er El Dabaa-atomkraftværket et projekt, der er grundlæggende for vores samarbejde, og vi vil gennemføre det. Et andet element er oprettelsen af den russiske industrizone [langs Suezkanalen]."

Comorerens præsident og formand for Den Afrikanske Union, Azali Assoumani, som mødtes med Putin sammen med formanden for AU's kommission, Moussa Faki Mahamat, sagde: "Lad mig først og fremmest sige, hr. præsident, at Rusland er en meget vigtig partner for Afrika. Man siger, at en ven i nøden er en god ven, og i nødens stund har Rusland altid stået ved Afrikas side, uanset hvilke problemer der opstod, herunder kampen for uafhængighed. Rusland har altid været der, på trods af alle de vanskeligheder, som Afrika har været igennem. ... Ruslands investeringer i afrikanske lande har sat mange lande på udviklingsvej."

Putin holdt også bilaterale møder med Mozambiques præsident Filipe Jacinto Nyusi, Burundis præsident Évariste Ndayishimiye (som sagde: "Jeg vil gerne bekræfte, at Burundi er og altid vil være Ruslands allierede, som landet altid kan stole på i forsvaret af sine vitale nationale interesser") og Zimbabwes præsident Emmerson Mnangagwa, og flere møder er planlagt til den 28. juli.

Den 26. juli mødtes Dilma Rousseff, tidligere præsident i

Brasilien og nuværende præsident for BRICS New Development Bank (NDB), med præsidenterne fra to BRICS-lande: Putin og Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa. NDB "skal spille en vigtig rolle i fremkomsten af en multipolær verden," sagde hun. Rusland-Afrika-topmødet, understregede hun, er meget vigtigt for dem, der tror på udviklingen af det Globale Syd. "Det er afgørende," sagde hun, "at være opmærksom på gælds niveauet i disse lande og deres store behov for investeringer. Det er uretfærdigt og uacceptabelt for traditionelle finansielle institutioner at pålægge dem betingelser uden deltagelse af BRICS-banken." Hun sagde til Putin: "Topmødet mellem Rusland og Afrika er afgørende for dem, der er interesserede i udviklingen af det Globale Syd.

Snesevis af afsaltningsprojekter er i gang i de nordafrikanske lande, og Tunesien sigter mod at få 30% af sit vand fra afsaltning inden 2030. Algeriet sigter mod 60% samme år.

I mellemtiden, i NATO's smuldrende land, kan de modbydelige niveauer af korrupsion i den amerikanske Biden-administration og de afskyelige bestræbelser på at dække over det tvinge til en mere ærlig diskussion af de store spørgsmål. Det store transatlantiske potentiale for at yde et positivt bidrag til verden ses i meddelelsen om, at NASA og DARPA investerer 500 millioner dollars i en atomar termisk raket, der skal testes i rummet inden for de næste tre år. I øjeblikket er vi stort set hjælpeløse over for en vildfarende asteroide eller komet. I modsætning til de milliarder, der bruges på at forsyne Ukraine med våben – hvilket har den effekt, at flere ukrainere end russere bliver dræbt – er denne investering i atomraketter, som dramatisk vil forbedre vores evne til at ændre banerne for truende asteroider, reelle forsvarsudgifter.

Vi er nødt til at gøre en ende på truslen om krig, så vi kan komme i gang med at udvikle jorden og skabe de teknologiske midler til at udvikle stadig større områder af solsystemet.

Den Internationale Fredskoalitions begivenheder den 6. august

er omdrejningspunktet for at skabe den nødvendige nyorientering. <https://humanityforpeace.net/>

Ad astra!

Fotot: Iddea photo; Pexels CC0

Sidste skud på stammen i G7 – bankernes krise: dollaren selv

Den 2. april 2023 (EIRNS) – Mens Kina og Brasilien netop har indgået en aftale om at afvikle deres handel i Kinas yuan-valuta og gøre den til en kredit- og udlånsvaluta i Brasiliens økonomi, har de to lande hastigt solgt ud af deres centralbankers store beholdninger af amerikanske statsobligationer, ligesom den russiske centralbank gjorde tidligere, da den øgede sine beholdninger af guld og yuan. I løbet af 2022 solgte Brasilien for 22 mia. dollar – næsten 10 % af sine amerikanske statspapirer – og derefter yderligere 21 mia. dollar alene i marts 2023. Kina solgte for 175 mia. dollar i statsobligationer i 2022 og har reduceret sin engang enorme beholdning af dem med mere end en fjerdedel. Amerikanske dollaraktiver udgør stadig 80 % – men en stærkt faldende andel af den brasilianske centralbanks valutareserver, kinesiske yuan-aktiver udgør kun 5,4 %, men de stiger kraftigt og er ved at blive Brasiliens vigtigste handelsvaluta. Yuanens andel af Ruslands centralbanks reserver nærmer sig 30 %.

Men den kendsgerning, at Bank of Japan solgte 189 mia. dollars af selskabets statsobligationer i 2022, antyder, at der er

mere til dollarens problem end BRICS-landenes planer om nye pengepolitiske ordninger og mere end det amerikanske finansministeriums beslaglæggelse af andre landes dollarreserver for at sanktionere dem; selv om disse er dele af den dynamik, der tiltrækker det "Globale Syd" ("Globale Majoritet") omkring BRICS-landene.

Den tredje, underliggende faktor er selvforskyldt, og det er den samme faktor, som har berøvet især den amerikanske økonomi produktive investeringer og produktivitetsvækst, og drevet mængden af ubetalelig spekulativ gæld – den såkaldte "alt-boble" – gennem samtlige lofter. Det er den amerikanske centralbanks politik med næsten nulrenter og massiv udstedning af penge i snart 15 år. Dette har forandret verdens største marked – det offentlige marked for amerikanske statsobligationer på 25 billioner dollars – fra at være et middel til opsparing og kreditgivning til et vildt ustabil og spekulativt kasino, der spilles af de største banker, hedgefonde og andre skyggebanker, og bruges som sikkerhed for hundredvis af billioner i derivatvæddemål. Netop disse spekulative finansbutikker og FED selv kommer til at besidde alle statsobligationer!

Den amerikanske centralbanks forsøg siden foråret 2022 på pludselig at ændre sig selv og skrue renten op, har resulteret i en vigende økonomi, starten på en "kreditklemme" og en faldende dollar. Dette fald er på ca. 8 % i de seneste fem måneder i forhold til andre betydende valutaer, herunder 7 % i forhold til den kinesiske yuan. Den gigantiske London-bank HSBC advarede den 29. marts om, at dollaren vil falde i mindst seks måneder endnu. Hvad de store banker og andre økonomer, der fremsætter disse advarsler, ikke har en anelse om, er den hastighed, hvormed dollaren kan falde, i betragtning af de store centralbankers ødelæggende politik, som nu har skabt en transatlantisk kreditkrise, der benævnes "bankkrisen".

Lyndon LaRouche, i sin artikel fra 2000, "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency", viste at grundlaget for

den amerikanske dollars status som international reservevaluta i 1940'erne-1960'erne var høj produktivitet og hurtige investeringer i teknologi og produktion af de hårde råvarer. [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf].

Dette råder Kinas økonomi nu over. Vejen er banet for nye internationale kreditaftaler mellem de store BRICS-økonomier og opbygningen af BRICS New Development Bank, f.eks. til en egentlig international udviklingsbank for industrialisering og store infrastrukturprojekter i udviklingslandene.

Desuden ville vejen være åben for USA til at tilslutte sig disse nye kreditaftaler, og sætte dollaren i arbejde ved at skabe produktiv beskæftigelse for det amerikanske folk i forbindelse med genopbygningen af verden.

NATO's krigspolitik og dens tænketanke i London og Bruxelles risikerer en atomkrig i verden, selv om vi har grundlaget for fredsaftaler. Biden-regeringens og Kongressens politik for krig mod Rusland og Kina og "sanktioner over for verden" for ikke at deltage i denne krig er ødelæggende for hele verden og tilmed for USA og dets befolkning.

Schiller Instituttet har mobiliseret stadigt større sociale og politiske kredse for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på alle nationers interesser. Det næste og største møde om en sådan politik er Schiller Instituttets online konference den 15.-16. april: "Verdensborgere foren jer! Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kloge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om “demokrati”, så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges “topmøde for demokrati” er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at “topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde”.

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den “liberale” vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. “Grøn” lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland “på slagmarken” – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en

potentiell atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette "Demokrati med angloamerikansk særpræg".

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *dikttere* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i

modsatning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære" værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

"For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturen, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at

modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

I Berlin – en opvisning i kampen mod grøn fascisme!

Den 27. marts 2023 (EIRNS) – Søndag den 26. marts mislykkedes en folkeafstemning i Berlin om “klimaneutralitet inden 2030” med et overvældende nederlag.

Forslaget blev tvunget på stemmesedlen og promoveret med omfattende finansiering fra de grønne fascistiske banknetværk med base i USA, som et pilotprojekt for andre vestlige storbyer. Det mislykkede lovforslag beordrede regeringen til at reducere og fjerne kulstofindholdet fra menneskelig aktivitet – nærmere detaljer skal udarbejdes – for at redde planeten på mindre end et årti.

Det er hensigten hos ophavsmændene til mandatet om “klimaneutralitet”, at befolkningerne skal bøje sig og acceptere den økonomiske død, mens den gyldne milliardærklasse planlægger måder til at redde sig selv fra det finansielle sammenbrud. Men Berlin afviste lovforslaget. Detaljerne findes i en erklæring fra i dag: “BüSo glæder sig over det knusende nederlag for klimavenlig folkeafstemning i Berlin”, udsendt af Dr. Wolfgang Lillge, BüSo’s regionsformand i Berlin.

Desuden er dette kampopgør i Tysklands hovedstad en sejr for

selve suveræniteten, da Tyskland hidtil forventedes at være underlagt alt, hvad anglofæren/Global NATO dikterer. Se på det åbenlyse angreb på Nord Stream-rørledningerne, som Rusland og Tyskland ejer i fællesskab, og som sandsynligvis blev udført af USA og mørklagt af anglofæren. Se på USA's militære besættelse af Tyskland, især på brugen af flybasen i Ramstein som et overstatsligt NATO-center.

En anden kamp – også i folkeafstemningernes verden – mod den grønne fascisme er afstemningen den 15. marts i Holland, som fjernede regeringspartiets kontrol med Senatet. Befolkningen stemte sammen med landmændene, som har ført kampen mod EU's/regeringens forsøg på at skære drastisk ned på det hollandske landbrug og fødevarerproduktionen i det hollandske landbrugs navn for at redde planeten ved at reducere "kvælstofudledningen".

Fire dage før afstemningen fandt et stort protestmøde mod regeringens grønne fascisme sted i Haag, organiseret af landmænd og fiskere og støttet af den brede offentlighed.

Disse enestående sejre finder sted midt i generelle massestrejker og aktioner i mange lande i Europa, og med tilsyneladende forskellige "spørgsmål", men alle i den ånd at regeringen skal tjene folket. I Tyskland blev der i dag gennemført en landsdækkende transportstrejke som en advarsel til regeringen om, at lønningerne skal være tilstrækkelige i forhold til inflationen. I Israel blev en enorm landsdækkende protest udløst søndag den 26. marts, da premierminister Benjamin Netanyahu fyrede forsvarsministeren, fordi han satte spørgsmålstegn ved Netanyahus tiltag til at nedbryde retssystemet.

Samtidig er der flere og flere eksempler på en forsigtig tilpasning til den udvikling, som Kina, Rusland og den Globale Majoritet har sat i gang. I denne uge besøger f.eks. australske ledere Kina. Premierminister Daniel Andrews fra delstaten Victoria leder en handelsmission til Kina, hvor han

søger at fremme økonomiske aktiviteter. De aftaler, som staten Victoria tidligere havde indgået med Kina som led i Bælte- og Vej-Initiativet, blev ophævet under det britiske Commonwealths beføjelser. Nu tager Andrews af sted igen. Mange australske erhvervsledere tager også til Kina i denne uge til Boao Forum for Asien, som afholdes den 28.-31. marts. Ånden bag deres besøg er direkte i modstrid med AUKUS' optrapning mod Kina og Rusland.

I denne sammenhæng er det andet Topmøde for Demokrati, som USA og fire landes medsponsorer er værter for, og som afholdes online den 28.-30. marts, en dårlig vittighed. Dets budskab til nationerne er: "Vi dikterer demokratiet, og I retter jer efter det, ellers sanktionerer og angriber vi jer". Listen over de nationer, der er udelukket fra topmødet, er betegnende for formålet med begivenheden. Blandt de ikke-inviterede er Kina, Rusland, Egypten, Tyrkiet, Saudi-Arabien, Honduras og mange flere. Samtidig med topmødet er vicepræsident Kamala Harris i Afrika i denne uge for at reklamere for "demokrati". Hendes budskab? "Vi konkurrerer ikke i Afrika mod Kina; vi tilbyder bare flere 'muligheder'."

Det er latterligt, bortset fra den stigende fare fra det døende "demokratiets imperium". Denne flok leger med atomar ild ved at fortsætte provokationerne mod Rusland i forbindelse med Ukraine, samtidig med at de fuldstændig blokerer for at indlede forhandlinger om en løsning af krisesituationen. Dette må ophøre.

Kom ind i kampen nu.

“Afskaf definitivt og permanent årsagerne til krig”

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Institutttet har opnået en sejr med sin konference den 4. februar. Vi samlede 25 højt kvalificerede og erfarne talere fra 16 nationer rundt om i verden, allesammen fokuseret på succes for initiativerne fra paven og Brasiliens præsident samt Schiller Institutkets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til fredsforhandlinger for at stoppe en spiral af optrapning mod atomar verdenskrig. Samtidig repræsenterede konferencen dog også tydeligt Helga Zepp-LaRouches princip om, at enhver præsentation af denne art for et verdensomspændende publikum bør være “to tredjedele helliget løsningen”, som er udvikling. Som Guyanas tidligere præsident David Ramotar, der var en af de halvt dusin højtstående repræsentanter for latinamerikanske og caribiske nationer, erklærede: “Udbred denne modstand mod krigen! Det Globale Syd skal have en plads ved bordet i en ny international udviklingsarkitektur.”

Konferencens første panel repræsenterede en vellykket kamp fra LaRouches uafhængige kandidat til Senatet Diane Sare og andre talere for at udbygge og udbrede den forestående demonstration i Washington, den 19. februar imod NATO's krig; for at “bringe en kæmpende antikrigsbevægelse tilbage”, som Nick Brana, formand for The People's Party, udtalte. Det andet panel repræsenterede hele det Globale Syd med talere fra afrikanske, sydamerikanske, asiatiske og europæiske lande, der insisterede på udvikling som navnet på fred. Hovedtaleren var Jacques Cheminade, som med sit lille parti spiller en ledende rolle i at bringe de franske massedemonstrationer mod nedskæringer i retning af den nye internationale udviklingsorden, som Lyndon LaRouche anvendte sit liv på at forberede.

Vi kan i dag rapportere om flere udviklinger i retning af at svække NATO's krig mod Rusland – herunder endnu en skarp

intervention rettet mod senator Chuck Schumer, AOC, og rep. Jamal Bowman – selv om presset for konfrontation og krig mod Kina fra et "Globalt NATO" vokser. Men organiseringen af en verdensomspændende bevægelse for en ny arkitektur for økonomisk udvikling af alle nationer må hurtigt udvides. Helga Zepp-LaRouches ti principper for denne bevægelse diskuteres internationalt. Som svar på en kommentar fra en nigeriansk iværksætter i det første panels spørgerunde udtalte hun:

"Jeg er glad for, at den nigerianske herre nævner behovet for en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling, for det er ikke nok at være imod krigen. Det er ikke tilstrækkeligt at forbyde atomvåben – og jeg er nået til det punkt, hvor jeg går ind for at forbyde atomvåben på grund af den enorme dræbende kraft, som disse masseødelæggelsesvåben udgør. Men situationen er mere kompliceret end som så: For hvis vi undlader at fjerne årsagen til, at vi har denne krigsfare, nemlig det forestående sammenbrud af det finansielle system, og som en modreaktion på dollarens anvendelse som våben er der opstået en ny international valuta, og det indebærer, at vi befinder os i et meget farligt tidsrum, indtil vi når frem til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

"Jeg synes, at jeg er ganske håbefuldt, hvis for eksempel denne fredsklub, som [Brasiliens præsident] Lula taler om, hvis en sådan gruppe af nationer kunne bringe dette på dagsordenen, så er jeg overbevist om, at dette er løsningen på alle tidens problemer. Fordi udviklingslandene, Den alliancefrie Bevægelse, oplever en renaissance lige nu; de genoptager kampen for at gøre op med kolonialismen. Ånden fra Bandung er genopstået. Efter min mening er det virkelig på høje tid, at vi overgår til en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling for alle mennesker på denne planet, udrydder fattigdom og underudvikling. "Det nye navn for fred er udvikling". Det var den sætning, som pave Paul VI skabte i 1967 i sin encyklika *Populorum Progressio*, Om folkenes udvikling, om behovet for at alle mennesker udvikler sig. Jeg

finder, at det er det eneste grundlag for fred: Udvikling for alle. [<https://www.papalencyclicals.net/paul06/p6develo.htm>]

“Så jeg håber, at der på denne konference, men også i den næste periode, blandt de mennesker, der kæmper for fred, bør finde en seriøs diskussion sted, eftersom det at være imod krigen er det allerførste skridt. Hvis folk ikke vågner op til denne erkendelse, så glem det! Men så kommer spørgsmålet: Hvordan kan vi fjerne årsagerne til krig endegyldigt og definitivt? Dette kan kun ske gennem et retfærdigt system, hvor hver enkelt suveræne nation har ret til at vælge sin egen udviklingsvej, men hvor den har al den kredit, som den behøver, og det kræver en seriøs diskussion. Jeg er overbevist om, at det er mit meget presserende anliggende at inddrage dette spørgsmål om den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur til debatten.” [https://youtu.be/yvb5qML-_os?t=10263]

Går du glip af den revolution, som er i gang i verden?

Den 2. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet afholder en international konference på lørdag, som du er inviteret til. Emnerne for de to paneler angiver, hvor omfattende drøftelserne vil være: “Hvordan man kan undgå en tredje verdenskrig med atomvåben”, og “Fredens navn: En ny arkitektur for sikkerhed og økonomisk udvikling”.

Dette er din mulighed for at være sammen med andre reflekterende mennesker fra hele verden for at drøfte, i tide, hvordan menneskeheden kan erstatte denne forhadte gamle orden, som har ført verden til randen af atomkrig. Du vil finde ud

af, at du ikke er alene om at erkende, at denne kollapsende gamle orden, som beskytter milliardærernes rettigheder, men negligerer de milliarder af mennesker, der lider under knaphed, må erstattes. Du vil opleve den særlige lykke og optimisme, der følger af at deltage i en seriøs diskussion med mennesker fra andre lande og kulturer om, hvordan vores natur som kreative mennesker giver os mulighed for at ændre historiens gang, når det er tiltrængt.

De fleste mennesker vil så konstatere, at de ikke rigtig har kendskab til, hvad der foregår "derude", hvilket du er nødt til at vide for at kunne hjælpe med at skabe de ændringer, vi har brug for. Tag følgende eksempler:

Vidste du eller din nabo, at mens medierne fortæller dig, at du ikke skal bekymre dig om atomkrig, fordi Rusland og dets militær er ved at bryde sammen, fejrede præsident Putin og det russiske folk i dag 80-årsdagen for deres sejr over de nazistiske invasionsstyrker ved Stalingrad som "det evige symbol på folkets uovervindelige styrke"?

Og at den russiske præsident ved den højtidelige fejring af denne sejr udstedte en påmindelse: "De, der forsøger at besejre Rusland på slagmarken, er tilsyneladende ikke klar over, at en moderne krig mod Rusland ville forløbe helt anderledes for dem. Vi sender ikke vores kampvogne til deres grænser. Alligevel har vi noget at svare med, og det ville ikke være begrænset til udelukkende at anvende kampvogne, det må alle indse."

Det ville faktisk være yderst tilrådeligt, at du er bekendt med, at den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og den russiske ambassadør i USA, Anatolij Antonov, i denne uge udsendte meget enslydende advarsler om, at russerne erkender, at det strategiske mål med USA's og NATO's krig i Ukraine, er Ruslands "strategiske nederlag", "at fjerne Ruslands navn fra det politiske verdenskort", og på det grundlag er der intet, som kan diskuteres. Men de samme højtstående embedsmænd gentog

over for USA: Hvis I opgiver jeres "ambitioner om at besejre eller tildele Den Russiske Føderation et strategisk nederlag ... så vil vi være indstillet på at se konstruktivt på USA's forslag".

Hvad med det faktum, at Pentagon forbereder planer om at føre krig mod Kina, en nation med 1,4 milliarder indbyggere, som er den hurtigst voksende teknologiske magt i verden, samtidig med at man fører krig mod atommagten Rusland? Er det mon ikke noget man snarest burde undersøge? Kinas Folkebefrielseshær offentliggjorde i denne uge en artikel på sin hjemmeside med det budskab, at Kina ikke ønsker krig med USA! Men skulle USA i øvrigt fremprovokere en sådan kamp, oplyste PLA andetsteds, har Kina et nyt hypersonisk antiskibs-missil, som kan nå en hastighed på Mach 10, når det rammer sit angrebsmål.

Der er imidlertid allerede kræfter i bevægelse over hele verden for at stoppe dette vanvid. Vidste du eller din nabo, at næsten tre millioner mænd og kvinder gik på gaden i ca. 250 byer i Frankrig i tirsdags i protest mod regeringens politik, som skærer ned på deres levestandard for at redde spekulanterne og give næring til en krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig? At den næste dag fandt den største strejke i et årti sted i Storbritannien af stort set de samme grunde?

Hvad med det faktum, at 16 nationer i det sydlige Afrika, selv om de fleste af dem er fattige og har det svært, havde modet til at udstede en erklæring til den amerikanske regering om, at de ikke støtter og ikke vil støtte NATO's krig mod Rusland, på trods af alle NATO's trusler?

Er der nogen af dine naboer, der diskuterer den kendsgerning, at Brasiliens præsident, Lula da Silva, i mandags foreslog, at Brasilien, Kina, Indien og Indonesien går sammen for at hjælpe med at forhandle en fredelig afslutning på konflikten mellem Ukraine og Rusland, i stedet for at give konflikten næring ved at sende flere og flere våben ind? Lulas initiativ er ikke en

gestus, som han har taget ud af den blå luft. Det understøtter pave Frans' tilbud om Vatikanet som et sted for fredsforhandlinger vedrørende konflikten. Begge initiativer øger presset for at opgive bestræbelserne på at knuse Rusland og Kina.

Vær med til at "konspirere" i denne weekend om, hvordan vi kan omdanne dette potentiale til en kraft, der er stærk nok til at vælte dette rådne system og skabe fred gennem udvikling!

Foto: Pexels CC0

Mange advarer nu om atomkrig, men kun få tilbyder en Løsning

Den 1. februar 2023 (EIRNS) – Det, der anses for at være strategisk tænkning i det transatlantiske politiske etablissement, rummer omtrent lige så meget værdi og moral som den narkotikapolitik, der netop er vedtaget af Hans Majestæt Kong Charles' regering i British Columbia, Canada: simpelthen legalisere "personlige doser" af alle stoffer – heroin, fentanyl, kokain, hvad som helst – og så er det overstået. Carolyn Bennett, Canadas føderale minister for mental sundhed og misbrug, roste tiltaget som "et monumentalt skift i narkotikapolitikken, der favoriserer fremme af tillidsfulde og støttende relationer i sundheds- og socialvæsenet, frem for yderligere kriminalisering".

Dette kommer til at betyde, at i stedet for at 1 ud af 100

personer dør af overdoser af ulovlige stoffer, vil det være 10 ud af 100 personer, der dør af overdoser forårsaget af lovlige stoffer. Et fremskridt – for så vidt angår de britiske malthusianere.

Lad os nu anskue det større strategiske billede. Det vi hører fra den britiske regering og talrige i Washington om, hvordan vi skal håndtere Rusland og den truende fare for atomkrig, er en variant af den gamle fortælling om, hvordan man koger en frø: Hvis man forsøger at putte den i kogende vand, springer den ud. Læg den i koldt vand og øg derefter gradvist temperaturen, indtil vandet koger, og frøen vil tøve, indtil den er kogt. Så replikken fra London lyder sådan her: "Rusland hævder altid, at Vesten overskrider deres røde linjer, men de handler aldrig på det – det er alt sammen bluff. Vi sendte Abrams og Leopard-kampvogne, og de undlod at reagere. Næste gang sender vi F-16 jagerfly, og de vil ikke reagere. Så vil vi opfordre Ukraine til at angribe Krim, og man vil opleve, at de stadig undlader at reagere. Der er ingen reel risiko for en atomkrig."

Og så har vi den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, der i dag fortalte et publikum fra Atlantic Council: "Vi bør levere de våben, som de (Ukraine) har brug for, herunder kampfly, missiler osv. ... Der er ingen overbevisende grunde til at forsinke det." Chefen for den ukrainske militære efterretningstjeneste, generalmajor Kyrylo Budanov, afviste tanken om, at Rusland ville anvende atomvåben, selv hvis deres territorium (Krim) bliver angrebet, og udtalte, at "det er en skræmmeekampagne... Beklager, men det kommer ikke til at ske. At gennemføre et atomangreb vil ikke blot resultere i et militært nederlag for Rusland, men i Ruslands sammenbrud." Christoph Heusgen, den tidligere sikkerheds- og udenrigspolitiske rådgiver for den daværende tyske kansler Angela Merkel og den nuværende leder af Sikkerhedskonferencen i München, opfordrede ligeledes indtrængende til at sende kampfly til Kiev, idet han argumenterede for, at der ikke er nogen risiko, fordi Rusland

aldrig vil bruge atomvåben.

Nogle i det britiske politiske etablissement er endda parat til åbent at erklære Rusland krig, i den overbevisning, at de ikke vil turde svare igen. Lederen af det britiske forsvarsudvalg i Underhuset, Tobias Ellwood, udtalte den 30. januar: "Vi er nu i krig i Europa, vi er nødt til at omstilles til et militariseret beredskab... Vi er tvunget til at forholde os direkte til Rusland i stedet for at lade Ukraine gøre alt arbejdet."

Psykosens er måske nok udbredt i Vesten, men heldigvis er den ikke universel. Betänk de seneste betragtninger fra Pierre de Gaulle, barnebarn af Frankrigs berømte tidligere præsident, general Charles de Gaulle, som advarede om, at det at sende "stadig kraftigere våben og våben med større rækkevidde" til Ukraine har øget risikoen for tredje verdenskrig. "Dette er den afgrund, vi står på kanten af", erklærede de Gaulle; "tiden er moden til at slutte fred, til at tale med amerikanerne og til at opnå en stabil, fast og varig fred med Rusland ... (hvortil) det er nødvendigt at tilbyde Rusland seriøse garantier."

Det globale lederskab udvises også fra den brasilianske præsident Lula, som har opfordret til, at en "klub" af nationer – som Kina, Indien, Indonesien og Brasilien – kan bistå med at mægle en fredsaftale i Ukraine. Dette er et forslag, understregede Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche i dag, som fuldt ud understøtter tilbuddet fra pave Frans om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger, uden nogen forhåndsbetingelser. "Alle de kræfter, der kæmper for en fredelig løsning", fastslog Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast, "burde mødes. Der bør ikke være indbyrdes konkurrence, for mellem præsident Lulas og pavens initiativ, og tillige det som præsident Erdoğan gør fra Tyrkiet, de burde alle sammen samles i én laser-fokuseret fælles bestræbelse på at forsøge at stoppe denne krig."

Zepp-LaRouche pegede også på betydningen af pave Frans' aktuelle rejse til Den demokratiske republik Congo (D.R.C.) – i øjeblikket nr. 1 i verden for antallet af mennesker (24 millioner), der lider under fattigdom – hvor han fordømte “det glemte folkemord”, der har fundet sted i landet i løbet af de sidste 30 år, og “forfærdelige former for udnyttelse, der er menneskeheden uværdig”. Paven advarede derefter de moderne neokoloniale udplyndrere: “Fingrene væk fra Den demokratiske republik Congo! Fingrene væk fra Afrika! Hold op med at kvæle Afrika: Det er ikke en mine, der skal udpines, eller et område, der skal plyndres.” I stedet sagde han til befolkningen i D.R.C.: “I, alle sammen, er uendeligt meget mere værdifulde end nogen skat, der findes i denne frugtbare jord.”

Zepp-LaRouche præsenterede den vidtrækkende betydning af denne udvikling i sin ugentlige webcast: “Der er en epokegørende forandring i gang, og den består i, at landene i det Globale Syd kæmper mod den gamle kolonialisme, og de har ikke til hensigt at deltage i de gamle spil, som de geopolitiske kræfter i Vesten foretager.” Hun tilføjede: “Hvis man ikke tager fat på det større billede, hvad der er galt med vores nuværende internationale orden, tror jeg ikke, at man kan løse det grundlæggende problem. Derfor har jeg foreslået en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur og 10 underliggende principper, som den må baseres på,” som en nødvendig løsning. Dette vil udgøre den centrale dagsorden for Schiller Instituttets internationale konference den 4. februar. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Foto: Arthur Brognoli. Pexels CC0

Der findes røde linjer; når de først er overskredet, er der ingen ny chance

Den 23. jan. 2023 (EIRNS) – Hvis man åndede lettet op efter sidste uges møde på luftbasen i Ramstein, fordi det ikke lykkedes at presse Tyskland til at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, og at spændingerne i krigen mod Rusland derfor var aftaget en smule, så skal man nok tro om igen.

Den pjuskede grib Boris Johnson dykkede i morges ned i Kiev i et overraskelsesbesøg for at støtte nazist-regeringen dér, ved at erklære at “dette er tidspunktet til at fordoble indsatsen og give ukrainerne alle de værktøjer, de behøver”. Han fordømte også den tyske regering under Olaf Scholz for ikke at have givet tilladelse til leveringer af kampvogne. Samtidig bekendtgjorde den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock offentligt en politik, der var direkte i modstrid med den politik, som kansler Scholz havde fastlagt for sin regering, og erklærede at Tyskland ville tillade Polen at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, hvis blot de anmodede om det.

I sidste uge, den 18. januar, havde BoJo på provokerende vis opfordret til at overskride samtlige Ruslands røde linjer, herunder et direkte angreb på Krim, og han havde tilmed overvejet muligheden for en atomudveksling med Rusland. “Hvis Rusland skulle gøre brug af et atomvåben ... vil Vesten, er jeg bange for, være tvunget til at iværksætte gengældelsesaktioner af den ene eller anden art... Set fra den menige russers synspunkt ville det være en absolut katastrofe”. Han tilføjede, at “vi snakker ikke om en atom-konfrontation mellem NATO og Rusland”, og at selv hvis russerne blev irriterede, “var sandsynligheden for et atomangreb begrænset”.

At opfordre til en fremgangsmåde, hvor “sandsynligheden for et

atomangreb var lav" – hvor lav, Boris? 5 %, 10 %, 2 % – får Dr. Strangelove til at ligne en ansvarlig og fornuftig mand til sammenligning.

Som modtræk til et sådant vanvid udtrykker de russiske ledere sig fortsat i de klareste vendinger. Dmitrij Medvedev, vicedirektør for Det Nationale Sikkerhedsråd, advarede i går om, at eftersom Ramstein har vist, at "vores fjender vil forsøge at mishandle eller endog ødelægge os i en uendelighed ... kan der på et tidspunkt opstå en ny militær alliance", som kan tage kampen op med det Globale NATO-apparat. En dag tidligere fastslog Vjatjeslav Volodin, formand for den russiske statsduma, at "leverancer af offensive våben til Kiev-regimet vil føre til en global katastrofe". Hvis Washington og NATO-landene leverer våben, som vil blive brugt til at angribe civile byer og forsøge at indtage vores territorier, som de truer med, vil det føre til gengældelsesforanstaltninger med endnu kraftigere våben... I betragtning af de russiske våbens teknologiske overlegenhed må udenlandske politikere, der træffer sådanne beslutninger, forstå, at dette kan ende i en global tragedie, som vil tilintetgøre deres lande."

Volodin konkluderede med kold præcision: "Argumenter om, at atommagterne ikke tidligere har brugt masseødelæggelsesvåben i lokale konflikter, er uholdbare. Eftersom disse stater ikke stod over for en situation, hvor der forelå en trussel mod deres borgeres sikkerhed og landenes territoriale integritet." (https://t.me/vv_volodin/597)

I lyset af dette drog Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den eneste forstandige konklusion, der var mulig, i en samtale i dag med amerikanske kolleger. "Der findes røde linjer", understregede hun. Vi befinder os i øjeblikket i en nedtælling, enten til et atomart opgør eller til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, erklærede hun, og muligheden for at løse krisen vil ikke forblive åben for evigt. I modsætning til hvad flertallet af

vores medborgere tror, sagde hun, er historien ikke en Hollywood-sæbeopera, hvor der til stadighed er et nyt afsnit på vej.

Sideløbende hermed er man ved at opbygge et helt nyt finansielt og økonomisk system baseret på reel fysisk-økonomisk udvikling, som skal erstatte det bankerotte transatlantiske finansimperium. Og det, påstod Zepp-LaRouche, er det virkelige stridspunkt, der har drevet det Globale NATO ud i en total krigstilstand mod Kina og Rusland.

Præsident Vladimir Putin fremlagde atter konturerne af et sådant nyt system i en tale til statsoverhovederne i den Eurasiske økonomiske Union (EAEU), som blev offentliggjort på Kremls hjemmeside den 23. januar. "Vi foreslår, at indsatsen samles i udviklingen og gennemførelsen af banebrydende videnskabelige og tekniske løsninger i de førende økonomiske sektorer" for EAEU-landene og andre, der er interesserede i at samarbejde med dem, såsom Egypten, Iran, Indien, Indonesien og Emiraterne, erklærede Putin.

Den førende russiske økonom, Sergey Glazyev, har i en række nylige artikler uddybet behovet for et radikalt globalt skift. "Alle mere eller mindre suveræne lande er holdt op med at akkumulere reserver i dollars og overgår hastigt til afregninger i nationale valutaer. Dette medfører et lavine-lignende sammenbrud af USA's evne til at finansiere en verdenskrig, som er baseret på et monopol over udstedelse af en verdensvaluta. Billioner af tidligere trykte dollars returnerer til USA, hvilket forårsager en massiv bølge af inflation."

Glazyev opfordrede til "skabelsen af en ny international afregningsvaluta, i stedet for de nuværende IMF-reservevalutaer" og tilføjede: "Rusland har sammen med sine østlige og sydlige partnere en enestående chance for at 'hoppe af' det dollar-centrerede, forgældede økonomiske synkende skib og sikre egen udvikling og gensidig handel med de akkumulerede

århundrede og nåede et crescendo af vold i perioden efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Et internationalt oligarki, der stod over for en trussel mod sin magt som følge af fremkomsten af faktiske og potentielle suveræne stater, gennemførte en "spændingsstrategi" for at skræmme politiske ledere rundt om i verden til underkastelse.

Konferencen blev åbnet med et kort uddrag af Lyndon LaRouches tale den 19. januar. 2004 i Talladega, Alabama, om Dr. Martin Luther King Jr.'s udødelighed. Derefter gav Harley Schlanger, næstformand for Schiller Institute U.S.A. og tidligere national talsmand for Lyndon LaRouche, et kortfattet og stærkt resumé af det aktuelle strategiske billede, hvilket dannede rammen om de næste fire timers taler og diskussioner. Schlanger advarede om, at vi er oppe imod en angloamerikansk tilgang til "udenrigspolitik gennem krigsførelse". Derefter fulgte en grundig gennemgang af de mekanismer, der er blevet brugt til at undertrykke politiske ledere og bevægelser, som har tilbudt et alternativ til denne fordærvede politik.

Denne proces blev analyseret fra forskellige perspektiver, der gik tilbage til det 19. århundrede. Dr. Clifford A. Kiracofe, formand for Washington Institute for Peace and Development og tidligere højtstående fagligt medlem af det amerikanske senatsudvalg for udenrigsanliggender, beskrev den synarkistiske bevægelses fremkomst i denne periode, idet "synarkisme" selv defineres som anarkismens modsætning. Han karakteriserede den som et internationalt broderskab af finansfolk og industrialister, en "oververden", der placerede sig selv over suveræne nationalstater, men samarbejdede med den organiserede kriminalitets "underverden". Denne tendens gik ind for et "kontrolleret samfund" som beskrevet i George Orwells 1984 og var central for de intellektuelle netværk, som gav anledning til fascismen. Efter Anden Verdenskrig reorganiserede disse netværk sig selv, og deres arvinger mødes i næste uge på den årlige konference i Davos i Schweiz, World Economic Forum, som Kiracofe kaldte en "konsensuskabende

mekanisme for de globale eliter". Som Schlanger påpegede i diskussionsperioden, spillede disse netværk en central rolle i udformningen af de anglo-amerikanske efterretningstjenester efter krigen.

De forskellige elementer i disse overnationale eliter, der blev konfronteret med den dobbelte fare fra anti-koloniale bevægelser i den tredje verden og nationale ledere, der forsøgte at hævde deres nationers suverænitet, samarbejdede for at danne et "mordbureau". Som Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche bemærkede, er det, der fulgte, blevet kaldt en "spændingsstrategi", der havde til formål at indgyde frygt til de politiske ledere, så de ikke ville overveje tanken om en afgang fra det system, der var domineret af City of London-Wall Street.

Der fandt en bølge af mord sted, der begyndte i 1960'erne med mordet i 1961 på den congolesiske premierminister Patrice Lumumba. Lumumbas betydning blev udviklet af journalisten Norbert Mbu-Mputu fra Den Demokratiske Republik Congo, forfatter til *L'Autre Lumumba. Peuple du Congo: Histoire, résistances, assassinats et victoire sur le front de la Guerre froide*. Han henviste til andre afrikanske ledere, som blev mål for attentater, herunder Kwame Nkrumah, Laurent Kabila og Thomas Sankara. I løbet af diskussionsperioden tilføjede Schlanger navnet Muammar Qaddafi til denne liste.

Mordet på Lumumba blev i 1962 fulgt op af mordet på den italienske leder Enrico Mattei, der var medlem af parlamentet og administrator af den nationale brændselsfond (ENI, italiensk for "Ente Nazionale Idrocarburi"). Den italienske EIR-journalist Claudio Celani gennemgik de seneste beviser for, at Matteis død i et flystyrt var et mord, i modsætning til den oprindelige statslige konklusion, og beskrev motivet: Mattei havde undermineret oliekartellet "De syv søstres" dominans og havde tilbudt reel udviklingsbistand til de olieproducerende lande i det globale syd foruden gunstigere vilkår (en 25-75%-ordning for deling af overskuddet i

modsatning til den 50%-50%-aftale, som de syv søstre foretrak). Celani fortsatte med at analysere andre episoder af "spændingsstrategien" i Italien, som f.eks. kidnapningen og mordet på den tidligere premierminister Aldo Moro i 1978.

Et år efter mordet på Enrico Mattei fulgte mordet på den amerikanske præsident John F. Kennedy, efterfulgt af mordet på Malcolm X, Martin Luther King og Robert Kennedy. LaRouche-organisationens leder Dennis Speed tog et grundigt kig på disse begivenheder. (JFK-mordet har været i nyhederne for nylig på grund af Bidens beslutning om at afklassificere nogle af de relevante dokumenter som krævet ved lov, men fortsat at tilbageholde andre). Speed gennemgik noget af det, der er kendt om de forskellige komponenter i "mordbureauet", herunder Clay Shaws og Permindex' (Permanent Industrial Expositions) rolle og den seneste tilføjelse til dette apparat, det ukrainske Center for Bekæmpelse af Desinformation (CCD). Sidstnævnte har udarbejdet den berygtede online-hitliste, som har været rettet mod flere af dagens konferencierer.

Speed udviklede også betydningen af Dr. Martin Luther King Jr., hvis nationale helligdag vi fejrer i denne weekend. Han afspillede uddrag af Lyndon LaRouches tale på Martin Luther King-dagen i Talladega, Alabama, i 2004, hvor LaRouche beskrev King som en "Guds mand", der bevidst accepterede de fulde implikationer af denne farlige rolle.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker, whistleblower og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), tilføjede yderligere indsigt vedrørende King og andre ledere af borgerrettighedsbevægelsen, navnlig James Lawson. Han citerede Fannie Lou Hamer for at sige: "Nogle gange virker det som om, at det at sige sandheden i dag er at løbe risikoen for at blive dræbt. Men hvis jeg falder, så falder jeg fem fod og fire tommer fremad i kampen for frihed."

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en intensiv analyse af "spændingsstrategien" ved hjælp af eksemplerne i Tyskland med

mordet på Deutsche Bank-formand Alfred Herrhausen og Treuhand-administrator Detlev Rohwedder i henholdsvis 1989 og 1991. Begge var ansvarlige for den økonomiske politik under den tyske genforening. Hun sagde, at disse mord skabte et klima af frygt i Tyskland, og at dette forklarer, hvorfor de tyske ledere i dag omfavner en krigspolitik, der er så direkte i modstrid med deres nations interesser. Hun rapporterede, at oberst L. Fletcher Prouty – den tidligere chef for specialoperationer for de fælles stabschefer under præsident John F. Kennedy (og den virkelige “Mr. X” i Oliver Stones “JFK”-film) – havde fortalt repræsentanter for LaRouche-organisationen, at Herrhausen blev dræbt, fordi han ville præsentere en alternativ vej til den vej, som de angloamerikanske eliter ønskede for verden efter Comecon, og at hans drab var lige så vigtigt som mordet på JFK. Hun sagde, at Herrhausens voksende støtte til gældslettelse i den tredje verden var “den kardinalsynd, som ville koste ham livet”, og at hans død sendte et budskab til den daværende tyske kansler Helmut Kohl: “Vov ikke at gå ind for et suverænt program”.

Radio-talkshowvært og politisk analytiker Garland Nixon tilføjede sin indsigt og beskrev, hvordan U.S.S.S.R. efter Anden Verdenskrig hævdede sit herredømme over nationerne i Østeuropa gennem Rådet for Gensidig Økonomisk Bistand (Comecon). NATO gjorde det samme, men havde brug for illusionen om national uafhængighed, suverænitet og demokrati. Krigen i Ukraine har fjernet denne illusion, har “løftet sløret”. De transatlantiske eliter har et syn på borgerne, der ikke er anderledes end den måde, prins Harry betragtede sine afghanske ofre på, gennem sigtekornet på sit helikopterskyts – de betragtes ikke som mennesker. Disse eliter føler nu, at de er nødt til at kvæle uenighed i medierne og de sociale medier; men det er et grundlag for optimisme, for det viser, at de er bange. “Det amerikanske imperium er i krig med moderniteten”, sagde Nixon. “Det er som whack-a-mole... USA er også i krig med sig selv.”

Jacques Cheminade, Schiller Instituttets stiftende medlem og leder og tidligere præsidentkandidat for partiet Solidarité et Progrès i Frankrig, foretog en omfattende gennemgang af oligarkiets forsøg på at styre efterkrigstidens verden. Han undersøgte teorien om, at topmødet i Paris i 1960 mellem USA, Sovjetunionen, Det Forenede Kongerige og Frankrig blev saboteret med vilje af efterretningstjenesterne, som muligvis lækkede oplysninger til USSR, der gjorde det muligt for dem at opdage og nedskyde U-2-højdeovervågningsflyet. Han sagde, at disse efterretningstjenester fungerede som en integreret del af det militærindustrielle kompleks (MIC), som præsident Dwight Eisenhower havde advaret om i sin afskedstale. (Paneldeltager Ray McGovern har efterfølgende udvidet dette begreb til MICIMATT, Military-Industrial-Counter-Intelligence-Media-Academia-Think Tank-komplekset). Cheminade opsummerede betydningen af de mange politiske mord i efterkrigstiden og sagde, at sporet af mord "tydeligvis ikke var en tilfældighed", men en aktion mod "nationalstaternes princip". Han beskrev det mislykkede attentatforsøg på den franske præsident Charles de Gaulle, som blev udført af OAS (Secret Army Organization på engelsk), en anden tentakel af mordbureauet. Cheminade konkluderede med at sige, at "de Gaulle og Kennedy, trods deres fejl, var giganter" sammenlignet med vore nuværende statsoverhoveder.

Den velkendte politiske konsulent, kampagnerådgiver og Trump-trofast Roger Stone kom med sine egne betragtninger om et bredt spektrum af emner, herunder den nylige afsløring i Politico af en båndoptaget samtale mellem præsident Richard Nixon og den daværende CIA-direktør Richard Helms, hvor Nixon forsøger at få indflydelse under Watergate-skandalen ved at true med at afsløre, hvem der rent faktisk havde dræbt John Kennedy. Ifølge Stone var flere af Watergate-indbrudstyvene stadig på CIA's lønningsliste, og nogle havde været til stede på Daley Plaza på tidspunktet for JFK-mordet.

Under diskussionsafsnittet blev mordbureauets betydning

opsummeret på forskellige måder. Claudio Celani sagde, at der er en rød tråd, der går mellem sagerne med Mattei, Moro, King, JFK og andre: Disse personer havde alle en politik, der var i konflikt med oligarkiet. Helga Zepp-LaRouche sagde, at mordene havde til formål at skabe en "aura af terror... Hvis man myrder nogle få mennesker, så vil de andre måske blive bange og opføre sig ordentligt." Clifford Kiracofe tilføjede, at globalisternes mål er at forhindre USA i at have gode forbindelser med Rusland og Kina.

Der blev sendt mange spørgsmål ind via internettet. Et spørgsmål af særlig interesse var, om der var en sammenhæng mellem det nylige mord på den tidligere japanske premierminister Shinzo Abe og den efterfølgende bekendtgørelse af Japans remilitarisering.

Ved konferencens afslutning løftede Helga Zepp-LaRouche konferencen ved at henvise til ideerne fra instituttets navnebror, Friedrich Schiller. Hun sagde, at vores modstandere, oligarkerne og racisterne, er som de forkrøblede planter i Schillers metafor, fordi de er følelsesmæssigt uudviklede. Sand lykke kommer ikke af at have milliarder af dollars, kaviar og Porscher, men af kreativitet, af kærlighed, af at bidrage til menneskeheden – "Hvad man hader, mister man, hvad man elsker, vinder man".

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede

menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference den 22. nov.: "Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for politiske og sociale ledere i verden", som blev afholdt af Schiller Instituttet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der

hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det

flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Zepp-LaRouche udtaler sig om “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefrie Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefrie Bevægelses rolle i den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med titlen “Bandung-Belgrade-Havana in Global History and

Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?”, der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen “Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale relationer”.

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive “Bandung-ånden”. På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte “demokratier og autokratier”?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en

hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af "Great Reset"-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder "det grønne delirium". Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge Verdensfødevareprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955, konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et

nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokdannelse og den fejlslagne tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatsjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang. Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør

det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasystem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,
3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt

præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der kontrollerer 85 % af fødevarereproduktionen på verdensplan,

bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerpekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's Verdensfødevarerprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til 12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af "grønt delirium" og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager "en vis smerte" for at bekæmpe inflationen. "At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet", fastholdt han, og proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til "den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980'erne", år hvor renterne steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en

livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget "smerte" for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det sted, der kaldes "the coffin corner", hvor et fly bremser ned til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at "tiderne med overflod" er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at "de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige". Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister, Hjalmar Schacht, førte – kan være "vanskelig" for det, man næsten må kalde de "tidligere industrialiserede lande", ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån, som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land. Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der

ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Panchheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.

Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en syndebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af

den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiell spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskrisen. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at sænke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte

NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døde øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan

gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: “Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger.”}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder “Kiev Security Compact”, der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkeligt var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon

LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde

mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte “{ahimsa}”, som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere

en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Institutet: “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske

situation kommer ud af kontrol og forårsager en term nuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en

hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede

i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som

muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktioneerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi

reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den

produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede

opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnotering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8

milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget

for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige

metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentialer i det primitive samfund var

ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialitet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiale til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barnspolitikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

---

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videoptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har

haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics?". Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke

regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af

Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der

er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spyttslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lys bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatisme – synes at være begyndt at knække og vakle iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænkssomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastruktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevarerforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten

ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestandarden for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet "'Global NATO' Orders a Hit on Advocates of Peace", som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO's, USA's, Storbritanniens og EU's netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvorets (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: "Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History" (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: "Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med

til at danne rammen om diskussionen.”

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

---

Wang Yi fremhæver Kina-Afrika-Udvikling og alliancefrihed i tale til FOCAC-koordinatorene

Den 23. august 2022 (EIRNS) – Den kinesiske udenrigsminister og statsrådsmedlem, Wang Yi, giver en omfattende gennemgang af prioriteterne i forholdet mellem Kina og Afrika. I en tale den 18. august til koordinatormødet i Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC), der er indkaldt til at drøfte gennemførelsen af de opfølgende foranstaltninger fra den 8. ministerkonference i november 2021 i Dakar, Senegal, understregede Wang, at de to har fastholdt deres fokus på udviklingssamarbejde. Udviklingen havde i særdeleshed koncentreret sig om opbygning af infrastruktur – han identificerede specifikke projekter, som var undervejs i forskellige lande – hvilket, erklærede han, vil være et “stærkt fremstød for Afrikas industrialiseringsproces”.

Resultaterne af samarbejdet har ikke altid været lette at opnå, udtalte Wang, men “et frugtbart samarbejde mellem Kina

og Afrika vil sætte skub i den globale udvikling ... og bringe fornyet håb til folk rundt om i verden". Han fremhævede styrkelse gennem sammenhold, og understregede at Kina støtter, at Den afrikanske Union bliver medlem af G20, og at Uganda bliver vært for et velfungerende møde på højt niveau i Den alliancefri Bevægelse. "Vi vil arbejde sammen med Afrika", lovede han, "for at videreføre de fem principper for fredelig sameksistens", som oprindeligt blev udformet af Kinas premierminister Zhou Enlai og Indiens premierminister Jawaharlal Nehru i 1954, og som blev grundpillerne i Den alliancefrie Bevægelse efter Bandung-konferencen i 1955.

Wang meddelte, at Kina vil eftergive 23 rentefrie lån til 17 afrikanske lande, som var forfaldne ved udgangen af 2021, hvilket utvivlsomt skuffede de vestlige hystorikere, som råber op om, at Kina har belemret de afrikanske lande med "gældsfølder". Prioriteringen, fastslog han, er "fælles udvikling". Kina holder sit ord med "reelle handlinger", tilføjede han, og understregede at landet "fortsat vil betragte det at imødekomme Afrikas behov som formålet med vores samarbejde med Afrika".

Et avanceret Bælte- og Vej-samarbejde af høj kvalitet vil være en prioritet, såvel som fremme af præsident Xi Jinpings Globale Udviklingsinitiativ, understregede Wang. I den anledning har præsident Xi meddelt, at Kina vil opgradere fonden for bistand til Syd-Syd-samarbejde til en fond for Global Udvikling og Syd-Syd-samarbejde.

Wang Yi afsluttede sine bemærkninger med at bekendtgøre, at Kina, "med samtykke fra vores afrikanske brødre, gerne vil iværksætte et trilateralt eller flerpartssamarbejde i Afrika". Det Afrika ønsker er et gunstigt og venskabeligt samarbejds miljø og ikke Den kolde Krigs nul-sums-mentalitet. Hvad Afrika ville hilse velkommen, er et gensidigt fordelagtigt samarbejde til gavn for befolkningens øgede velfærd, frem for rivalisering mellem store lande for at opnå geopolitiske fordele."

(https://www.fmprc.gov.cn/eng/zxxx_662805/202208/t20220819_10745617.html)

Foto: Shelagh Murphy, Pexels

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets ungdomskonference: At anvende Gandhis ikke- voldelige metode til at stoppe atomkrig, på vej mod et nyt paradigme for menneskeheden.

Den 21. august 2022. HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi befinder os i et yderst interessant øjeblik i historien. Normalt, når man lever, går man i skole, man studerer, man får et job; der sker ikke så meget, og så har folk almindeligvis den idé, at, ja, der er alligevel ikke noget, man kan gøre for at skabe store forandringer. Normalt er dette ofte rigtigt, fordi vi har levet i et system, som var temmelig statisk og fastlåst. Men det er nu helt anderledes. Jeg tror, det er vigtigt, at man udvikler en reel fornemmelse for øjeblikkets absolutte dramatik, for i min levetid var den eneste tilnærmelse til det der sker, og jeg siger "tilnærmelse", da Berlinmuren faldt, og DDR [Østtyskland] ophørte, Tyskland blev genforenet, Sovjetunionen gik i opløsning. Det var et historisk dramatisk

øjeblik, og vi spillede en stor rolle i det, fordi Lyn i 1984 i sit Strategiske Forsvarsinitiativ havde forudsagt, at hvis Sovjetunionen fortsatte med sin daværende politik, ville landet bryde sammen om fem år.

Så vidt jeg ved, var der på daværende tidspunkt ingen, der havde sagt noget tilsvarende. Men da Lyn altid var fuldstændig præcis i sine prognoser, tog vi det meget alvorligt, så vi fortsatte med at holde øje med, hvad der foregik i Comecon [den socialistiske handelsblok], og da det blev klart, at Comecons økonomiske vanskeligheder voksede i 1988, tog vi til Berlin, hvor Lyn holdt sin berømte tale på Kempinski Bristol Hotel den 12. oktober, i hvilken han forudsagde den tyske genforening et år før den fandt sted. Det forenede Tyskland skulle derefter hjælpe Polen med at udvikle sig med moderne, vestlige midler.

I første omgang, da mandagsdemonstrationerne blev større, var der i begyndelsen et par hundrede. Dernæst, omkring udstedelsen af visum, strømmede folk ind på ambassaderne i Warszawa, i Budapest og i Prag, og demonstrationerne voksede sig større. Derefter fulgte DDR's 40-års jubilæum med en kæmpe militærparade, og [Østtysklands partiformand] Erich Honecker erklærede kort sagt: "Socialismen vil være her i 1.000 år mere, og hverken okse eller æsel kan stoppe det." [Det var et rim på tysk.] Den sætning var berømt, for det tog kun 12 dage, før Honecker var ude, fordi han blev betragtet som værende uønsket af den kommunistiske ledelse i DDR.

Blot tre uger senere blev Berlinmuren åbnet, og vi oplevede et utroligt historisk øjeblik, hvor folk klatrede op på toppen af Berlinmuren, omfavnede hinanden og drak champagne på toppen af muren, hvor folk tidligere var omkommet i forsøget på at flygte til Vesttyskland. Dette var et øjeblik, hvor befolkningen i en meget kort periode var helt åbne over for det, som Shelley ville betegne "at modtage grundlæggende opfattelser om mennesket og naturen". Jeg husker det ganske godt, for den jul i 1989 udsendte det tyske tv to opførelser

af Beethovens {Niende symfoni}, og ingen klagede over, at det samme program blev fremført to gange, for det ene var med den berømte dirigent Kurt Masur fra Leipzig Gewandhaus, og det efterfølgende var en anden dirigent.

Man ville gerne have klassisk musik, man ville høre {Ode til glæden}: Det var den følelse, folk nærede. Nu ved vi naturligvis, at dette historiske øjeblik blev forpasset, på grund af geopolitiske intriger. Den eneste grund til, at jeg berører det, og vi har nogle videooptagelser om det, som du bør se, fordi dette er den eneste svage erindring eller det ringe eksempel, jeg har i tankerne for det øjeblik, vi har nu. Men jeg er helt, 100 % sikker på, at dette, det vi gennemgår og oplever lige nu, er et utal gange mere afgørende end selv Berlinmurens fald, Tysklands genforening og de daværende omstændigheder.

Grunden til at jeg siger det er, at der ikke er nogen måde, hvorpå dette nuværende unipolære system kan opretholdes. Den unipolære verden er færdig. Der er {intet} i universet, som vil kunne genetablere det. Francis Fukuyama, som efter Sovjetunionens sammenbrud erklærede, at dette var "historiens ende", var en tåbe, en arrogant, kolonialistisk, åndssvag akademiker. For det var naturligvis hensigten, at demokratiet ville sprede sig over hele verden, at alle lande, herunder Rusland og Kina, ville indføre det neoliberale system, og ved at forsøge at opnå dette ved hjælp af regimeskift, via farverevolutioner og gennem interventionistiske krige, som vi har set i Mellempøsten, har dette ført til et gigantisk tilbageslag. Fordi de lande, der har lidt i århundreder under kolonialismen, absolut ikke havde nogen interesse i at vende tilbage til den periode.

Det er grunden til, at nu, hvor det finansielle system segner i sin endelige døds kamp, med det hyperinflationære udbrud, krigen som middel til at knuse Rusland, sanktionerne, hvis brutalitet er helt uden fortilfælde, og endelig krigen i Ukraine foranlediget af NATO's ekspansion, et emne, som selv

venstre fløjen i Europa ikke tør tale om, men Putin vurderede tydeligvis, at han ikke havde noget andet valg: Eftersom Ruslands eksistens stod på spil, så måtte han gennemføre det, han kaldte den "særlige militære operation" i Ukraine.

Nu kan man måske beklage, at det kom så vidt, ligesom ingen ønsker krig, men sagen er, at dette er en del af opgøret mellem et døende system, det neoliberale system, og Putin, en begavet, geopolitisk kyndig person, der reagerer herpå med krig, hvilket er uheldigt, men sådan er situationen nu engang.

Da dette indtraf, forsøgte Biden at samle alle for at deltage i "Demokrati Topmødet", og allerede forinden rejste Blinken, Wendy Sherman og forskellige andre mennesker rundt i verden og fortalte udviklingslandene, at de skulle underkaste sig, at de skulle stille sig på demokratiernes side i forhold til autokratierne. Der blev gjort en enorm indsats for at få alle lande i Afrika, Asien og Latinamerika med i Vestens lejr. Dette sker ikke: De eneste lande, der nu er en del af "Vesten", er Japan, Australien og New Zealand (ikke engang helt), og jeg tror, det er det. Så vi har NATO, vi har et forsøg på at skabe et globalt NATO, men det vil blive et meget hullet globalt NATO.

Vi står altså i en situation lige nu, hvor der opstår et nyt system, for hvad skal Rusland gøre? Deres midler er blevet stjålet, de er blevet smidt ud af SWIFT, så de begynder at opbygge et nyt system. De omdirigerer deres eksport til Asien; hvis Europa ikke vil aftage deres olie og gas, sælges det til Indien, Kina og andre lande. Mellem Rusland og Kina er der netop nu en enorm indsats for at opbygge et nyt kreditsystem, en ny international valuta, der foregår en af-dollarisering, hvilket er Vestens egen skyld. Vi har en nedtælling for dette, for om fire uger, afholdes SCO-topmødet, og efterfølgende G20-topmødet. I takt med at de finansielle problemer og hyperinflationen bliver værre, vil vi se en optrapning af denne kontrovers – og det er ikke "demokratier

mod autokratier". Det er de lande, hvis ledelse omfatter et oligarki, som absolut ønsker at bevare det kolonialistiske system. Fordi det kolonialistiske system eksisterer stadig. Formelt set havde mange af disse lande opnået uafhængighed, og i går havde vi et meget vellykket arrangement i forbindelse med 75-årsdagen for Indiens uafhængighed. Men i virkeligheden er vi stadig i et kolonialistisk system, så længe de vestlige finansinstitutioner kontrollerer verden via IMF og Verdensbanken, fordi Afrika, Latinamerika og landene i Asien nægtes udvikling, bortset fra de lande, der har besluttet at indgå i Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Den Nye Silkevej: Dette er efterhånden mere end 130 lande, som helt og holdent insisterer på deres status som alliancefri lande.

India, which has been the most important target by the West to be pulled into the camp of "democracies," is defying that. I mean, there is not everything good in India: I have been talking to many of my Indian friends in the recent period, and they have said, domestically, there is a lot of tension because of the Hindu state, that Modi wants to have a state which is essentially Hindu, at the expense of the 200 million Muslims and other religious minorities, but from the standpoint of foreign policy, there is a rapprochement between India and China, which is very important. And you have practically India insisting that its long friendship with the Soviet Union and now with Russia, will not be touched and they will not move away from that.

So, we have practically the countries of the BRICS, the SCO, most of the OIC [Organization for Islamic Cooperation], the African Union, and much of the Global South all going in the direction of working with China, and Russia: And that is clearly the majority of the world right now.

Now, if you talk to some of these people, Russians, Chinese, Indians, Africans, they would be quite happy to go, all of this, on their own. Because they say: We get infrastructure, we get real development, overcoming of poverty in the

collaboration with China and Russia. So let the U.S. do whatever they want, let the Europeans be arrogant assholes, we don't care. But unfortunately, the problem is that I'm absolutely certain that when the West collapses more, and they will collapse—under the present circumstances, there is no way how this present, neoliberal financial system of the United States and Europe is not going to blow out. In Europe, it will blow out in coming weeks because of the gas price, and many other factors. But the problem is, that I'm convinced that NATO will not dissolve as peacefully as the Soviet Union did in 1991. You have to note the fact that the Soviet Union dissolved practically without a shot. Sure, there were some coup attempts in Moscow, but it did not come to an international conflict. No tanks were rolling, there was no '58 like in Hungary, or '68 in Prague, Czechoslovakia: It went all peacefully and through negotiations! And I'm absolutely concerned and worried that if we don't convince the Americans, in particular, and the Europeans that they have to cooperate with this emerging new bloc of nations, that we will have World War III.

Because, if there is an attempt to suppress the majority of the world, by having other provocations, assassinations like we saw with the daughter of Alexander Dugin, yesterday, which is a worrying sign that that is what people have in mind, or other atrocities—then, it will come to World War III. So the big challenge, and that is also the challenge for you, is, can we get the United States and Europe to give up their idea that there is a superiority of the white man, of the white oligarchy centered in Wall Street, Silicon Valley, and the City of London, in terms of their power; and can we get them to enter new paradigm for international relations?

I think this is the biggest challenge, and it will be decided in the next period. And you should make a personal commitment, that you will play an active role in bringing that result about. It is a personal decision, which you have to

weigh in your consciousness, and you have to then make that decision, and decide what you want to do in this historical moment.

Now, there are many lessons to be learned. In reviewing again the history of India; and I must say, I really like China a lot, for many reasons, but I also absolutely love India, because India has a very fascinating culture. It is a cradle of human civilization, and as Lyn was very fascinated with that, and he always looked for the origins of scientific knowledge. And you don't get around India, because the Vedic writings and before that the transmission the Vedic hymns in a verbal form over many thousand years, probably, it's one of the early origins where you can find out what mankind did to come out of the last Ice Age, to develop astronomical knowledge, for agriculture, for orientation—all of that, you find in the Vedic writings. And these are some of the earliest transmissions of human knowledge, and therefore, it is very fascinating. And as Lyn always emphasized the writings of Bal Gangadhar Tilak, the Indian philosopher and scientist who wrote at the beginning of the 20th century, it is very clear from these Vedic writings that the Indian civilization started about 9,500 or 10,000 years ago, which is 5,000 years older than generally assumed Mesopotamia to be.

And this is very interesting, because the question, how did we get to where we are? Recorded human history is very brief: It's only 10,000 years! It's nothing! From the standpoint of the universe it's just a moment. So it's very interesting. And obviously, there were many, many beautiful developments in the Indian renaissance, which took place from the middle of the 19th century to the beginning of the 20th century, produced some of the most powerful poets, and thinkers and philosophers, who are completely underrated in the West from the standpoint of what they contributed to universal history.

And naturally, the fight for Independence is extremely

important, because Mahatma Gandhi, who was a young lawyer who had started to study in Great Britain, who at the beginning had actually had quite an excessive lifestyle; and then he recognized that that was completely off, and he went into the complete opposite, into a very ascetic life and very spiritual life. And he came to the conclusion that the method of nonviolence is the only way how you can resolve conflict. Because if you don't get violent thinking out of your system—James Bevel, who was the assistant to Martin Luther King, who always say you have to get it out of your system, and it is, in a certain sense, really a correct idea. You have to delete what is evil in your mind: You have to become a person who absolutely cannot stand for one second that a bad thought, an aggressive thought, a thought which hurts other people, is entering your mind. And Mahatma Gandhi developed that method and applied it in several big marches, and he was able to defeat the British Empire with that method!

Now, that is quite remarkable, because the history of India and the Independence fight has a very important moment in the history of our own organization. Because, Lyn, when he was a soldier in the Second World War, in the China-Burma-India theater, happened to be in Kolkata, when the big riots took place in 1946. And he saw with what brutality the British soldiers were beating down, shooting the Indian protesters; and it was that image of being in the middle of the British Empire, trying to suppress this upheaval, which really shaped the way he proceeded afterwards, and how he recognized the crucial fight between Churchill and Truman on the one side, and what Franklin D. Roosevelt had intended instead. And that had a lasting impact on the way he would look at the world.

Now, what Mahatma Gandhi developed was a method of nonviolence, which is not just important in the social behavior, in the person-to-person behavior, but it is also the only way how you can conduct foreign policy and international relations. Because, especially with nuclear weapons, it

should be clear to anybody, that once one nuclear weapon is used, the likelihood that all nuclear weapons will be used is 99.9%, almost 100%, for reasons which we can discuss and you can read about from Ted Postol and Hans Kristensen [Director of the Nuclear Information Project at the Federation of American Scientists], the famous Danish-born military expert. And when it comes to the use of nuclear weapons, civilization stops, because of nuclear winter.

So the question is, is this method of nonviolence applicable today, when more and more people are warning of World War III—John Mearsheimer, Kissinger, people who are actually part of the cause for the mess we are in, at least concerning Kissinger; but more and more people realize that an accident can lead to a catastrophe and we are in the most dangerous moment in the history of mankind. Is the method of nonviolence applicable under these circumstances? Or, is this military machine of NATO so powerful that it will steamroll forward and crush everything in its way? I think that is the most important question: Because if we do not induce people to accept the method of nonviolence, like Martin Luther King did, who went to India to study for five weeks the writings of Gandhi and he came back, and the whole civil rights movement in the United States was based on that method.

So I believe that that is the way we have to go, because we, in the time of potential extinction, have to get to a new paradigm. And Nehru, when he was asked if nonviolence would help in respect to the nuclear bomb, replied, “what else should help?” And I’m more and more convinced that that is true.

However, it’s not just to be anti-war: It is a method of thinking which we have to educate people into which is what Nicholas of Cusa, the great scientist from the 15th century, developed as the “coincidence of opposites.” This is a very important idea: Because the way the oligarchy manipulates people is by playing differentiated groups against each

other. In the United States, it's not the Republican and Democratic Parties on the top, because they're joined at the hip to each other; they're identical because they have the same Wall Street interest. But in terms of the so-called Trump followers and the Democrats, the polarization is huge and it's being played. And similarly, the Israelis and Palestinians, and you can go through various other situations that are like that.

So how do you define a level where such conflicts don't exist? Nicholas of Cusa developed the idea that the human mind is uniquely capable to identify a higher One, where the contradictions that exist on the lower level, do not exist. And Einstein said the same thing. He said: You can never find the solution to a problem on the same level where the problem arose. And then he came to his method of General Relativity, which expresses exactly that thinking. And Nicolas of Cusa's idea, the method of the "coincidence of opposites" was then in practice applied in the Peace of Westphalia, where 150 years of religious war were ended, by recognizing that if the war would continue, nobody would be left to enjoy the result. That is why they then developed the principles of the Peace of Westphalia, where the first principle was that, for the sake of peace, every foreign policy from now on has to be based on love and on taking care of the interest of the other.

Now, that is absolutely true, because if you look for example at the relationship between China and Africa, I'm convinced that it's based on love. Churchill said, countries don't have love or even friends, they have interests. I think this is not true: I have talked to many Africans, who basically said that the attitude of the Chinese toward African nations is based on love. Now, I know that if you say that in the United States or in Germany, you get lynched for that, because it's not allowed to even think it. But I'm absolutely certain that in practice, it is that. Because if you act in the interest of the other, then that is practically love. It's not some

romantic something, but it is to make something good for the other country or the other person.

We have to arrive at that, and thinking the higher One, obviously, right now, is the one humanity. This is why going back to the Vedic writings is so important, because you recognize at least all Indo-European languages derive from Sanskrit, and once you get the idea that there is a universal history and whatever your accidental existence represents right now—you're born in America, therefore you are an American—that's an accident! But in a larger sense, you belong to the one universal history, and you have to define that history from the standpoint of the future, which is, we must become the immortal species, by making sure that when the Sun becomes a problem for the Earth, which will be 2 billion or 5 billion years, we have to think about it now, how we make sure that we will be the immortal species by not building only a village on the Moon, or a city on Mars, but developing fusion power, developing interstellar travel, occupying maybe even other galaxies down the road; you know, we have to think in terms of the real laws of the physical universe, and that we will only make it as the one humanity.

So, how do you get there? Obviously, the nonviolent method: You can go about it the Gandhi way; you can go about it the Confucius way, that you have to become a {xunzi} [ph] in your life, a wise person, getting rid of all that prevents you from being that; or you can be a Christian, believing that you should do good; or you can use the aesthetical method of aesthetical education, and personally think that is the most effective method I know of, because it puts the beauty of the soul as the goal. Now, I have always said, if people would pay as much attention to the beauty of their soul as they do when they go to the fitness studio trying to develop their biceps. I have once seen two men discussing when you make a motion like that [flexing her biceps], it comes out here, so do it here, and then it comes out there. [laughter] And they

went through enormous pain to explain the difference about how you develop the most beautiful biceps: I think if people would develop the same attention to how to develop a beautiful soul, we would be in a much better position.

And you know, the way to do it, Schiller has written enormous amounts of beautiful ideas about it, not only the {Aesthetic Letters}, but also many other theoretical writings. And it is the question that that beauty, you get from great art. Why? Because, when you indulge in the creative process of a composer, a painter, a poet, for that moment, when you try to grasp that great piece of art, you become like the composer, like the painter, like the poet. And if you shorten the intervals in between, then you improve: Because the more you are creative, and the more you learn to be creative, and the less are the periods when your nasty inner self comes forward, the better. I have advised some people they should be singing all the time, and never do anything else, because when they sing, they're beautiful people, and when they don't sing they tend to let the inner sow out to run around. But that's just my observation.

So the question is, how do you become internally free. And the reason why the Schiller Institute is called Schiller Institute, is because I have found there is no other person who has a more beautiful image of man than Friedrich Schiller, because he has the idea that every person can be a beautiful soul, a genius, because only geniuses are really beautiful souls, as he develops; but how do you arrive at that? And he was extremely concerned about freedom, and that's why he totally rejected Kant—I mean, there are some stupid academic who say that Schiller was educated by Kant. Nothing could be more wrong, because he developed his entire method of aesthetic education as a rejection of Kant. Because he said the “moral imperative” of Kant, you know, “never do what you don't want others to do to you,” that that was so much a suppression of the inner freedom, that if people apply that;

and he said, if one has to watch them and see the procedure how they suppress their evil inner impulses, just to be moral—this may be necessary sometimes, before you do something really bad—but it is an insult to all of us who love freedom, and who love the freedom of the individual in the most beautiful expression. So he said, it has to come from this inner freedom: Freedom and necessity must be one, you must do your duty with passion. So when you know what is necessary, and you say, what is necessary for humanity and the development for humanity, you have to do it with joy, and then you are free! And that is something one can learn.

So I think these things are what is necessary to convey to our contemporaries, because I think we all must have a solemn commitment to not miss this incredible chance, that mankind can reach a new paradigm, and that we can actually start concentrating on those challenges only human can solve, like getting rid of cancer, getting rid of other untreatable or difficult to treat diseases, getting rid of the danger of asteroids hitting Earth: We have overcome gravitation in the developing space travel—well, that is just the first baby step. There is no limit to the self-perfection of man. I believe that the idea that man is the only creature which is limitlessly self-perfectible, both in terms of the intellect and in terms of the moral beauty, is absolutely true. But it needs to be done.

That is what I wanted to say. [applause]